Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

ΗΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ. Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ 183

ΛΟΓΟΛΟΓΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 184

GREEK LANGUAGE. By His Eminence, Archbishop Michael 185

ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ: Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Γηροκομείου τῆς Πρώτης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας. 187

ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ. Ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ 195

HEBREW — WHY NOT GREEK? By Morton Smith, Professor of History, Columbia University 197

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ 199

EDITORIAL COMMENT: The International Missionary Council 200

THE GUIDE FOR THE CHRISTIAN OF THE GREEK ORTHODOX CHURCH OF AMERICA — IX. By His Eminence, Archbishop Michael 201

ORTHODOXY AND HELLENISM 203

WHY I BELIEVE — VI. By the Rev. Dem. Constantelos .. 204

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 205

BOOKS AND YOU 210

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Μὲ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὡς ὄργανον, διεδόθη τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἑλληνιστὶ ἔγραψε καὶ ἐκήρυξεν ὁ Παῦλος. Ἑλληνιστὶ διετυπώθη τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως καὶ αἱ τρεῖς Θεῖαι Λειτουργίαι, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦμεν. Κανείς, οὔτε ἀρχαῖος, οὔτε μεσαιωνικός, οὔτε νεώτερος συγγραφεύς, δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀρχῆς τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος». Εἶναι μέγιστον, τεράστιον, ὅλως ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι αὐτὴ ἡ γλῶσσα εἶναι κληρονομία ἰδική μας.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟΥ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»

— Ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν Πτυχίων εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν.

— Ἡ τελετὴ τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, Γκάρρισον, Ν. Υ., ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΔ'. ΙΟΥΛΙΟΣ — JULY, 1958 ΑΡΙΘΜΟΣ 460

HERE'S A BANK THAT WANTS YOUR PROBLEMS!

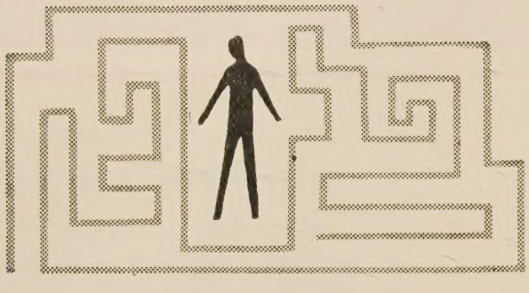

Big problems, small problems, money problems, general business problems, import and export problems, manufacturer or retailer problems .

Yes, we want your problems to help solve them ... because we, at Atlantic, believe our most important function as a bank is to help and serve our depositors and our community.

Our extensive banking and business experience is yours for the asking.

Our officers are ready and willing to talk with you, help you, serve you.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

960 Avenue of the Americas, opposite MACY'S
139 William Street, at Fulton Street, N. Y. 38

ΙΕΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΙΔ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΣΤΟΛΑΙ

Ράσα – Ἐσώρασσα – Φελόνια – Ἐπιτραχήλια Στιχάρια – Ἐπιγονάτια – Καλυμμαύχια καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἄμφια δι' Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς.

Προσέτι: Καλύμματα Ἁγίας Τραπέζης καὶ Ἱερῶν Σκευῶν, Παιδικαὶ Στολαὶ Ἱ. Βήματος, κ.λ.π. Εἰς ποικιλίαν χρωμάτων, σχεδίων, ποιοτήτων.

•

Ἐργασία καλλιτεχνικὴ καὶ ἠγγυημένη. Ποιότης ἀρίστη καὶ τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ. Ράπτονται ὅλα ἄνευ προκαταβολῆς, πληρωτέα εἰς μακροπροθέσμους δόσεις.

•

Γράψατε ἢ τηλεφωνήσατε:

REV. CHRIST J. PAPACHRIST

3 WILLOW PLACE, MOUNT VERNON, N. Y.
Phone: MO. 7-5362

ΕΙΔΙΚΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΓΛΙΑΤΑΣ

Ἔχει εἰκονογραφήσει πλήρως τοὺς κάτωθι Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς:

1. Καθεδρικὸν Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης
2. Ἁγίου Σπυρίδωνος, Νέας Ὑόρκης
3. Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Μπροῦκλυν, N. Y.
4. Ἁγίου Νικολάου, Ντητρόϊτ, Μίτσιγκαν
5. Ἁγίου Ἰωάννου, Ὄμαχα, Νεμπράσκα
6. Ἁγίου Βασιλείου Ἀκαδημίας, Γκάρρισον, N. Y.
7. Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Οὐάσιγκτων, Δ. Κ.

•

Ἔχει φιλοτεχνήσει ἐπίσης πλείστας φορητὰς Ἱερὰς Εἰκόνας, κοσμούσας πολλοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τὰ Βυζαντινὰ πρότυπα καὶ τὴν γνησίαν Ὀρθόδοξον Βυζαντινὴν παράδοσιν.

Γράψατε ἢ τηλεφωνήσατε:

MR. GEORGE N. GLIATAS

311 E. 74TH STREET, NEW YORK 21, N. Y.
Phone: BU. 8-0179

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Κου ΜΙΧΑΗΛ

ΟΥΡΟ ΤΙΝΩΝ ἑβδομάδων παρέστημεν προσ-
κληθέντες εἰς Συναγωγὴν Ἑβραίων. Ἑωρ-
ζετο ἡ δεκαετηρὶς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κρά-
ους τοῦ Ἰσραήλ. Ἦτο περίπου ἡ ἐνδεκάτη
νωϊνή, ὅτε ἤρχισεν ἡ εὐχαριστήριος Ἀκολου-
ία. Ἀπηγγέλθη, ἀνεγνώσθη καὶ ἐψάλη ὁλό-
ηρος Ἑβραϊστί. Μόνον αἱ δύο ὁμιλίαι ἐγέ-
ντο Ἀγγλιστὶ ὑπὸ τοῦ Ραββίνου τῆς Συναγω-
ς καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τοῦ Κράτους τοῦ
ραήλ. Οἱ δὲ παριστάμενοι ἦσαν βεβαίως καὶ
βραῖοι, ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι ἀντιπρόσωποι πολι-
κοὶ καὶ θρησκευτικοὶ ἄλλων ἐθνῶν καὶ λαῶν.
ίτο ἡ ἐπίσημος Δοξολογία, ἡ τελεσθεῖσα ἐπὶ
ὡς ἄνω εὐκαιρίᾳ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἑβραίων
ς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ Ἐντύπωσιν βαθυτάτην ἔκαμεν εἰς τὸν Πρό-
νον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ὑποφαινόμενον καὶ
τὸ τοῦτο τὸ γεγονὸς τῆς τελέσεως τῆς Δοξο-
γίας εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν καὶ ἡ ὁμιλία τοῦ ὁμι-
σαντος Ραββίνου, ὅστις μεταξὺ ἄλλων ἐτόνι-
ν: «Αἱ παραδόσεις μας εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι
ᾶς συνδέουν τόσον μὲ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ,
οῦ ὁποίου σήμερον πανηγυρίζομεν τὴν δεκάτην
τέτειον, ὅσον καὶ μὲ τοὺς ἁπανταχοῦ τοῦ κό-
μου Ἑβραίους. Αἱ παραδόσεις αὗται αἱ ἐθνι-
θρησκευτικαί, ποὺ περιλαμβάνουν καὶ τὴν
βραϊκὴν γλῶσσαν, μᾶς διέσωσαν ὡς Ἔθνος
αὶ Φυλήν, μολονότι εἴμεθα ἐσκορπισμένοι με-
αξὺ τόσων ἄλλων Ἐθνῶν. Καὶ εἴμεθα ἀποφα-
ισμένοι νὰ τὰς διατηρήσωμεν, διότι μόνον τοι-
υτοτρόπως ὑπάρχει ἐλπίς, ἢ μᾶλλον πεποίθη-
ις, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ περισωθῶμεν, ὅπως
οῦτο ἔγινε κατὰ τὰς παρελθούσας χιλιετηρί-
ας, παρ' ὅλας τὰς περιπετείας καὶ σκληροτά-
ας δοκιμασίας, διὰ τῶν ὁποίων διήλθομεν».

Ὁ ἐν λόγῳ Ραββῖνος ἔλεγεν ὅ,τι ὅλοι μας
νωρίζομεν ἐκ τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς πραγματι-
ότητος. Πανταχοῦ οἱ Ἑβραῖοι προσπαθοῦν καὶ
ατορθώνουν νὰ προσαρμόζωνται. Εἰς τὴν Ἑλ-
άδα εἶναι καλοὶ Ἕλληνες πολῖται καὶ γνωρί-
ουν ὅλοι τὴν Ἑλληνικήν. Εἰς τὴν Ἀμερικήν,
σαύτως, εἶναι καλοὶ Ἀμερικανοὶ πολῖται καὶ
νωρίζουν ἄριστα τὴν Ἀγγλικήν. Εἰς τὰς ἄλ-
ας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς,
σαύτως. Ταυτοχρόνως, ὅμως, πανταχοῦ εἶναι
φωσιωμένοι μὲ ἀληθινὸν φανατισμὸν εἰς τὴν
ρησκείαν τῶν πατέρων των καὶ λατρεύουν τὸν
εὸν εἰς τὴν Ἑβραϊκήν, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς καὶ
εἰς τὰς ἐθνικοθρησκευτικάς των παραδόσεις,
ὀφείλεται ἡ συνοχή των καὶ ἡ ἐπιβίωσίς των.
Χάρις δὲ εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἀφοσίωσίν
των εἰς τὰς ἐθνικοθρησκευτικάς των παραδό-
σεις, οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν οὔτε ἀπωλέσθη, οὔτε καὶ
θὰ ἀπολεσθῇ ἐθνικοθρησκευτικῶς. Πανταχοῦ
εἶναι καὶ Ἑβραῖοι καὶ καλοὶ πολῖται τῆς χώρας,
ἡ ὁποία τοὺς φιλοξενεῖ, καὶ τὴν ὁποίαν θεωροῦν
καὶ ἰδικήν των χώραν.

Ἐὰν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εὐκόλως ἀφομοιού-
μεθα — καὶ πραγματικῶς ἀφομοιούμεθα — μὲ τὸ
περιβάλλον μας, τοῦτο ἀναμφιβόλως ὀφείλεται
εἰς τὴν εὐκολίαν μὲ τὴν ὁποίαν λησμονοῦμεν τὰς
ἐθνικοθρησκευτικάς μας παραδόσεις καὶ γινό-
μεθα ἓν μὲ τὸ περιβάλλον τῆς χώρας, ποὺ μᾶς
φιλοξενεῖ. Καὶ τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰς παραδόσεις
μας ποὺ χάνομεν καὶ λησμονοῦμεν, εἶναι ἡ εὐγε-
νεστάτη καὶ ὡραιοτάτη Ἑλληνικὴ γλῶσσα τῆς
Θείας μας Λατρείας καὶ τῶν ἀθανάτων ἐθνικῶν
διανοητικῶν μας θησαυρῶν.

Καὶ ἐνῷ οἱ Ἑβραῖοι κατώρθωσαν καὶ διετή-
ρησαν καὶ τὴν γλῶσσάν των, ἐνῷ ἐπὶ ὁλοκλή-
ρους χιλιετηρίδας δὲν εἶχον ἰδικόν τους ἐθνικὸν
κέντρον ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον, ἡμεῖς, ποὺ
ἐστερήθημεν πατρίδος ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτή-
του μόλις ἐπὶ τετρακόσια περίπου ἔτη, καὶ ἔχο-
μεν σήμερον τὴν Γενέτειράν μας, ποὺ ἀριθμεῖ
ὀκτὼ περίπου ἑκατομμύρια πολιτῶν, λησμονοῦ-
μεν, θὰ ἔλεγε κανείς, μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐ-
κολίαν καὶ γλῶσσαν καὶ παραδόσεις. Θὰ ἦτο
πραγματικῶς εὐχῆς ἔργον, ἂν καὶ ἡμᾶς τοὺς
Ἀμερικανοὺς πολίτας Ἑλληνικῆς καταγωγῆς
μᾶς ἐχαρακτήριζεν ἡ ὁλόψυχος καὶ ὁλοκάρδιος
ἀφοσίωσις τῶν Ἑβραίων εἰς τὰς ἐθνικοθρησκευ-
τικάς των παραδόσεις.

Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις διὰ τὴν νεκρὰν Λατινικήν,
ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ ἀδελφοὶ Ρωμαιοκαθολικοὶ
εἰς τὴν θείαν των λατρείαν; Ἂς μὴ εἴπῃ δὲ κα-
νείς, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ
ἐγκαταλείψουν τὴν Λατινικὴν ὡς γλῶσσαν λα-
τρευτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικήν. Τὸ προπερυσι-
νὸν Συνέδριον, ποὺ ἔγινε κάπου εἰς τὴν Εὐρώ-
πην μὲ ἀντιπρόσωπον καὶ ἐξ Ἑλλάδος τὸν κα-
θηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βουρ-
βέρην, ἀκριβῶς περὶ τοῦ ἐναντίου μαρτυρεῖ. Εἰς
τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο ἐλέχθησαν παρὰ πολλὰ ὑ-
πὲρ τῆς ἐπιβιώσεως τῆς Λατινικῆς, ποὺ δὲν ἦτο

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 186)

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 1958

1. ΤΡΙΤΗ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.
2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.
3. ΠΕΜΠΤΗ. Ὑακίνθου μάρτυρος, Ἀνατολίου Κων)πόλεως, Θεοδότης μάρτυρος.
4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνδρέου Ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.
5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ καὶ Λαμπαδοῦ, ὁσίων.
6. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σισώη ὁσ. Ἀρχίπου, Φιλήμονος καὶ Ὀνησίμου Ἀπ.
7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ.
8. ΤΡΙΤΗ. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.
9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος, Πρόδου μάρτυρος.
10. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν Νικοπόλει Ἀρμενίας 45 μαρτύρων.
11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος.
12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου, μαρτύρων. Βερονίκης ἰαθείσης.
13. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ Δ΄. ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ. Σύναξις Ἀρχαγ. Γαβριήλ.
14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκύλα Ἀποστόλου, Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου Ἁγιορείτου.
15. ΤΡΙΤΗ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μαρτύρων.
16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος καὶ ἑτέρων 15,000 μαρτύρων.
17. ΠΕΜΠΤΗ. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.
18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αἱμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης, μαρτύρων.
19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων.
20. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.
21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ὁσίου.
22. ΤΡΙΤΗ. Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φωκᾶ καὶ Ἀπολλωνίου, ἱερομαρτύρων. Ἰεζεκιὴλ Προφήτου.
24. ΠΕΜΠΤΗ. Χριστίνης, μεγαλομάρτυρος. Ἀθηναγόρα, ὁμολογητοῦ.
25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.
26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παρασκευῆς ὁσιοπαρθενομάρτυρος.
27. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄. ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παντελεήμονος τοῦ ἰαματικοῦ, μεγαλομάρτυρος.
28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ, Ἀποστόλων.
29. ΤΡΙΤΗ. Καλλινίκου καὶ Θεοδότης, μαρτύρων.
30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σίλα, Ἀνδρονίκου καὶ Ἐπαινετοῦ, Ἀποστόλων.
31. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐδοκίμου, Ἰωσὴφ Ἀριμαθείας. Προεόρτια Προόδου Τιμ. Σταυροῦ.

RELIGIOUS CALENDAR — JULY 1958

1. TUESDAY. SS. Cosmas and Damian.
2. WEDNESDAY. The Placing of the Virgin's Robe in Blacherna.
3. THURSDAY. St. Hyacinthus.
4. FRIDAY. St. Andrew, Bishop of Crete.
5. SATURDAY. St. Athanasius of Athos.
6. SUNDAY. Fifth Sunday of Matthew; St. Philemon.
7. MONDAY. St. Kyriaki, Great Martyr.
8. TUESDAY. St. Procopius, Great Martyr.
9. WEDNESDAY. St. Pancratius; St. Probus, Martyr.
10. THURSDAY. Forty-five Martyrs of Nicopolis, Armenia.
11. FRIDAY. St. Euphemia, Great Martyr.
12. SATURDAY. SS. Porclus and Ilarius, Martyrs.
13. SUNDAY. Sunday of the Holy Fathers.
14. MONDAY. St. Akyla the Apostle.
15. TUESDAY. SS. Kerycus and Juliette, Martyrs.
16. WEDNESDAY. St. Athenogenes and the 15,000 other Martyrs.
17. THURSDAY. St. Marina, Great Martyr.
18. FRIDAY. SS. Aemelianus and Valentina, Martyrs.
19. SATURDAY. St. Macrina, sister of St. Basil the Great.
20. SUNDAY. Seventh Sunday of Matthew; St. Elias, the Prophet.
21. MONDAY. St. Simeon, the Salut.
22. TUESDAY. St. Mary Magdalene.
23. WEDNESDAY. St. Phocus, Martyr; Ezekiel the Prophet.
24. THURSDAY. St. Christina, Great Martyr; St. Athenagoras.
25. FRIDAY. St. Anna, Mother of the Holy Virgin.
26. SATURDAY. St. Paraskevi, Holy Martyr.
27. SUNDAY. Eighth Sunday of Matthew; St. Panteleimon.
28. MONDAY. SS. Prochorus, Nilanor, Timon and Parmenas.
29. TUESDAY. SS. Callinicus and Theodote, Martyrs.
30. WEDNESDAY. SS. Andronicus and Silas.
31. THURSDAY. St. Joseph of Arimathea.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, wo and thought of the Greek Orthodox Chur in America, published monthly by the Gre Archdiocese of North and South Ameri 10 East 79th Street, New York 21, N. Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE
SECRETARY:
ATHENA DALLAS

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada
One year $4.0
Two years $7.0
Single copy ..... 40 cen
Foreign Countries ..... $4.50 per yea

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of addres and renewal orders to become effective. T insure accuracy in changes, include previou and new address. Contributions and New deadline for THE ORTHODOX OBSERVER i the 2nd day of the month for issue of fol lowing month. Send all communications to

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y

PUBLICATIONS
OF THE GREEK ARCHDIOCESE OF N. & S. AMERICA

The Greek Orthodox Faith by Arch bishop Michael. Pp. 8. .... *no charg*

The Greek Contribution to Our Com mon Faith by Dr. E. E. Flack Pp. 8. ..... *no charg*

Christian Orthodoxy and Roman Ca tholicism by Rt. Rev. Athenagoras *Bishop of Elaia.* Pp. 32 10

The Sacrament of Holy Baptism by Rt Rev. Ezekiel, Bishop of Nazianzos Pp. 32. 10

The Sacrament of Chrismation by Rt Rev. Demetrios, Bishop of Olympus Pp. 8. 10

The Vitality of the Greek Languag and Its Importance Today by Cedri H. Whitman, Harvard University Pp. 31. ..... *no charg*

An Outline of Greek Orthodoxy b Stephen P. Pendias. ..... *no charg*

The Schism of the Roman Catholi Church from the Eastern Orthodo by Archbishop Michael. Pp. 8. 10

THE GREEK LANGUAGE

By His Eminence ARCHBISHOP MICHAEL

OME weeks ago I was invited to a Jewish Synagogue in which was celebrated the Tenth Anniversary of the nding of the State of Israel. At about eleven in the rning the Prayer of Thanksgiving was offered. It was ited, read, and chanted entirely in Hebrew. Only the talks by the Rabbi of the Synagogue and by the Con- General of Israel were given in English. Although re were of course Jews in attendance, most of those sent were political and ecclesiastical representatives other nations and peoples. This was the official service the celebration, conducted by Israel's Jewish brethren New York.

The Greek Consul and myself were deeply impressed the fact that the service was in Hebrew, and also by fact that the address of the Rabbi, among other things, essed the following which we quote: "Our traditions what bind us so closely with the State of Israel, the nth Anniversary of which we celebrate today, just as r traditions link us with Jews everywhere in the world. is these ethno-religious traditions, which are contained the Hebrew tongue, that have preserved us as a nation d as a race, even though we have been scattered among many other nations. And we are determined to retain em, because only through our traditions exists the hope, rather the conviction, that we will survive in the fu- re, as we did in the milleniums of the past, in spite of the vicissitudes and the harsh trials to which we were bjected."

The Rabbi in question was saying what we all know be an historical and an actual fact. The Jews every- here strive — and successfully — to adapt themselves circumstances. In Greece, they are good Greek citizens id they all know Greek. In America, likewise, they are ood citizens of the United States and know English per- ctly. It is the same with Jews in other countries of urope and of the Americas. At the same time, however, ey are devoted with a genuine fanaticism to the religion their fathers, and they worship God in the Hebrew nguage. They owe their continuity and their survival their language, as well as to their ethno-religious tra- itions. And by the grace of this devotion to these tradi- ons, no Jew has strayed or will ever be lost, ethno- eligiously. Everywhere the Jews are good citizens of the ountry that extends them hospitality, and they consider at land their own.

If we Greeks easily assimilate ourselves into our en- ironment — as in fact we do — this undoubtedly may e attributed to the ease with which we forget our ethno-religious traditions and become one with the environment of the land that nourishes us. And the first of our traditions which we lose and forget is the noble and beautiful Greek language of the Divine Liturgy and of our immortal Hellenic cultural treasures.

The Jews have managed to preserve their language, although for tens of centuries they did not have a free and independent native land of their own. We, on the other hand, who were deprived of a free and independent homeland for barely four hundred years, and who now possess our native land which numbers some eight million citizens, forget with great ease, one might say, both our language and our traditions. Truly, it would be a blessed circumstance if we American citizens of Greek descent were characterized by the same wholehearted devotion which the Jews reveal towards their racial-religious traditions.

And what should we say about Latin which, though a dead language, is used by our Roman Catholic brethren in their Masses? We cannot say that the time will come when Latin will be abandoned as a language of prayer and ecclesiastics, for the Council which took place somewhere in Europe two years ago, and which was attended by Professor Vourveris of the National University of Athens as the representative of Greece, testifies to quite the opposite, At that Council, much was discussed concerning the preservation of Latin, though this was not the main subject of the Council. And there were present not a few great scholars from European universities who unhesitatingly characterized Latin not as a dead, but as a living language, because, they said, it is everywhere in the world the language of Roman Catholic worship. And this was stated in the face of the well-known fact that those who speak Latin in their everyday life may be numbered on the fingers of one hand.

The above examples are tremendous and unshakable arguments that we should make every sacrifice and try by all means to effect the preservation and survival of the Greek language in our Divine Liturgy, especially since for several years now we have been making the concession that in our churches the sermons and the Sunday School lessons may be given in the language of our country, English. For let us not forget that the moment we begin to render the Divine Liturgy in another tongue, that moment will be the beginning of our assimilation into our surrounding social environment. This will mean the dissolution of the Greek Orthodox Church and our departure from Greek Orthodoxy into one of the many other churches or denominations of America.

Fortunately, this great truth is beginning to be realized, and this is exactly why new Greek-American Day Schools are being created. In Metropolitan New York, the Saint Eleftherios School was added the year before last; the past year it was the Saint Demetrios School of Astoria; and in the coming school year will be added that of Saint Spyridon. There are two or three other communities in this region which within the next year will have their own Day Schools. Our larger communities everywhere in the United States also have the obligation to follow these examples. The Greek language should be taught to and learned by our young people, even as a foreign tongue. Moreover, Greek is most necessary for all young men and women who intend to continue with higher studies. In the meantime, the first Greek-American High School will be completed and put in operation at Saint Basil's Academy.

In closing, we stress the fact that in every way possi we should combat the feeling of inferiority with refere to our national descent. For we have every reason to proud of it, not only as American citizens, but as Gre and as those who derive from Greek descent. Greece served mankind in every way for three thousand yea through her intellectual accomplishments, through philosophy, and through the fortitude and bravery of sons and daughters. Only yesterday, and the day befo so to speak, Greece offered powerful resistance agai reactionary totalitarianism; and she then fought succe fully and victoriously against the materialistic comm nism of the Reds, grounding it to dust within her bound ries, and burying it, thus saving herself and all Euro from its deadly infection.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 183)

καὶ τὸ κύριον θέμα τοῦ Συνεδρίου. Καὶ εὑρέθησαν ὄχι ὀλίγοι μεγάλοι διανοούμενοι Εὐρωπαϊκῶν Πανεπιστημίων, ποὺ ἀδιστάκτως ἐχαρακτήρισαν ὡς γλῶσσαν ὄχι νεκράν, ἀλλὰ ζωντανήν, τὴν Λατινικήν, διότι, εἶπον, εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Λατρείας πανταχοῦ τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ κόσμου. Καθ' ὃν χρόνον, ὅπως εἶναι πασίγνωστον καὶ δὴ καὶ βούκοινον, εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν δὲν ὁμιλεῖται οὔτε ὑπὸ προσώπων ἀριθμουμένων ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς μόνον χειρός.

Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἐπιχειρήματα τεράστια καὶ αὐτὸ τοῦτο ἀδιάσειστα ὑπὲρ τῆς πάσῃ θυσίᾳ καὶ ἀντὶ παντὸς μέσου διατηρήσεως καὶ ἐπιβιώσεως τῆς Ἑλληνικῆς μας γλώσσης εἰς τὴν Θείαν Λατρείαν, ἐφόσον μάλιστα, ἀπὸ ἱκανῶν ἤδη ἐτῶν, ἐκάμαμεν τὴν παραχώρησιν ὅπως καὶ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ κατηχητικὸν μάθημα γίνωνται καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας μας, τὴν Ἀγγλικήν. Διότι ἂς μὴ λησμονοῦμεν, ὅτι τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀρχίσῃ ἡ Θεία Λατρεία νὰ διεξάγηται εἰς γλῶσσαν ἄλλην, θὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ κοινωνική μας ἀφομοίωσις μὲ τὸ περιβάλλον. Τοῦτο θὰ σημαίνῃ διάλυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ προσκόλλησιν τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τόσας ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας καὶ ὁμολογίας τῆς Ἀμερικῆς.

Εὐτυχῶς, ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀλήθεια ἤρχισε νὰ κατανοῆται καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς δημιουργοῦνται καὶ νέα ἡμερήσια Ἑλληνοαμερικανικὰ σχολεῖα. Εἰς τὴν μείζονα Νέαν Ὑόρκην προπέρυσι προσετέθη τὸ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, πέρυσι τὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀστορίας, καὶ τὸ προσ χὲς σχολικὸν ἔτος θὰ προστεθῇ καὶ τὸ τοῦ Ἁ γίου Σπυρίδωνος. Ὑπάρχουν καὶ δύο-τρεῖς ἄλ λαι κοινότητες, εἰς τὴν ἰδίαν περιοχήν, ποὺ ἐντὸ τῶν προσεχῶν ἐτῶν θὰ ἔχουν τὰ ἰδικά των ἡμ ρήσια σχολεῖα. Αἱ μεγάλαι Κοινότητές μα ἁπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς ὀφείλουν καὶ αὐτὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὰ ὡς ἄνω παραδείγματα. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα πρέπει νὰ διδάσκεται καὶ ν ἐκμανθάνεται ἀπὸ τὰ παιδιά μας τῆς νέας γε νεᾶς, ἔστω καὶ ὡς ξένη γλῶσσα, χρησιμωτάτ ὅμως καὶ ἀναγκαιοτάτη πρὸ πάντων διὰ τοὺ νέους καὶ τὰς νεάνιδας, ποὺ πρόκειται νὰ ἀκο λουθήσουν ἀνωτέρας σπουδάς. Ἐν τῷ μεταξ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς διετίας θὰ συμπληρωθῇ τ πρῶτον Ἑλληνοαμερικανικὸν Γυμνάσιόν μα ποὺ λειτουργεῖ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίο Βασιλείου.

Τέλος τονίζομεν τοῦτο, ὅτι μὲ κάθε τρόπο πρέπει νὰ καταπολεμῶμεν τὸ πνεῦμα τῆς κατω τερότητος, ὡς πρὸς τὴν ἐθνικήν μας καταγω γήν. Διότι ἔχομεν κάθε λόγον νὰ εἴμεθα ὑπερή φανοι ὄχι μόνον ὡς Ἀμερικανοὶ πολῖται, ἀλλ καὶ ὡς Ἕλληνες καὶ ἐξ Ἑλλήνων ἔλκοντες τὴ καταγωγήν μας. Ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τρεῖς χιλιάδα ἔτη ἐξυπηρέτησε παντοιοτρόπως τὴν ἀνθρωπό τητα ὁλόκληρον. Τὴν ἐξυπηρέτησε καὶ διὰ τῶ διανοητικῶν της προϊόντων καὶ διὰ τῶν φιλοσό φων της καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ γενναιότητο τῶν τέκνων της. Χθὲς ἀκόμη καὶ προχθὲς ἀντέ στη ἐρρωμένως κατὰ τοῦ δεξιοῦ ὁλοκληρωτι σμοῦ καὶ ἐπολέμησεν ἐπιτυχῶς καὶ νικηφόρω τὸν ἐρυθρὸν ὑλιστικὸν Κομμουνισμόν, ποὺ τὸ συνέτριψεν ὁλοσχερῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων της κα τὸν ἔθαψε, σώσασα καὶ ἑαυτὴν καὶ τὴν Εὐρώ πην ὁλόκληρον ἀπὸ τὸ θανατηφόρον μίασμά του

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΣ Α΄ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ. — ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. — ΑΛΛΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ. — Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ. — ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ.

Έτοιμον νὰ δεχθῇ τοὺς λευκανθέντας Πρωτοπόρους.

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης ἔζησε τὴν 25ην Μαΐου, Κυριακήν, μίαν ἀπὸ τὰς ἱστορικωτέρας της ἡμέρας, καὶ τὰς πλέον χαρμοσύνους καὶ χαριώνους. Ἐώρτασε τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Πρωτοπόρου», ἤτοι τοῦ Γηροκομείου τῆς πρώτης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Γηροκομεῖον ἐν Ἀμερικῇ, καὶ εἰς ὅλον τὸν Νέον Κόσμον γενικῶς. Δὲν ἦτο τυχαία σύμπτωσις ὁ ἑορτασμὸς αὐτὸς τῶν ἐγκαινίων κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων. Τοὺς πατέρας καὶ ὄχι μητέρας των, τοὺς λευκανθέντας Πρωτοπόρους ἐπροτίμησαν νὰ τιμήσουν οἱ Ὁμογενεῖς. Εἰς αὐτοὺς ἀφιέρωσαν ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ὁμογένεια τὸ πραγματικὸ αὐτὸ παλατάκι, ποὺ εὑρίσκεται εἰς θαυμασίαν ἀποθεσίαν καὶ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀριστοκρατικὰς συνοικίας, τὸ Yonkers, N. Y., ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Παρὰ τὴν ραγδαίαν βροχήν, τὸ Γηροκομεῖον εἶχε πλημμυρήσει ἀπὸ Ὁμογενεῖς, ποὺ ἦλθαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων, διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν στοργήν των πρὸς τὸ νεοσύστατον Ἵδρυμα καὶ τὴν χαράν των, διότι ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως Γηροκομείου «ἐπῆρε σάρκα καὶ ὀστᾶ».

Μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ καὶ τῆς Ἀκολουθίας Αὐτοῦ, παρέστησαν: Οἱ Ἐξοχ. Γ. Μελᾶς, Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Οὐασιγκτῶνι, μετὰ τῆς κ. Μελᾶ, Ἐξοχ. Χρ. Ἀνθόπουλος Παλαμᾶς, Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῷ Ο.Η.Ε., μετὰ τῆς κ. Παλαμᾶ, Ἐξοχ. Κ. Τριανταφυλλᾶκος, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, πρό τινος προαχθεὶς εἰς Πρεσβευτήν, ὁ Δήμαρχος Yonkers, N. Y., κ. Κρίστιαν Κρίστιανσον, ἡ Κα Ἀλεξάντερ, ἀπὸ μέρους τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Προνοίας τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης (Welfare Department of New York State), ἄλλοι Ἀμερικανοὶ ἐπίσημοι καὶ ὁ ἔνδοξος καὶ τόσον φιλοφιλὴς Στρατηγὸς Βὰν Φλήτ, μετὰ τῆς Κας Βὰν Φλήτ. Κληρικοί, Ἀντιπροσωπεῖαι Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων, Ἐκπαιδευτικοί, Ἐπιστήμονες, Ἐπιχειρηματίαι, Δημοσιογράφοι καὶ γενικῶς ἡ Ὁμογένεια, ὄχι μόνον Νέας Ὑόρκης καὶ περιχώρων, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πόλεων καὶ κοινοτήτων ἔδωσε τὸ «Παρών», ἀντιπροσωπευθεῖσα κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον.

Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων, τελεσθεῖσα εἰς τὴν μεγάλην καὶ λαμπρῶς διακεκοσμημένην αἴθουσαν τοῦ Γηροκομείου, ἤρχισε τὴν 3.20′ μ. μ. δι' Ἁγιασμοῦ, τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, ἀναγνώσαντος καὶ εἰδικὴν ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Γηροκομείου εὐχὴν καὶ συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Νεοφύτου, Πρωτοσυγκελλεύοντος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Προέδρου τῆς Ἐφορείας τοῦ Γηροκομείου, τοῦ Αἰδ. Δημητρίου Φράγκου, Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, καὶ τοῦ Ἱερολ. Διακόνου Φιλίππου Κουτουφᾶ. Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν, ἐψάλησαν ὑπὸ τοῦ κ. Μοδινοῦ οἱ Ἐθνικοὶ Ὕμνοι Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν: Ἡ Πρόεδρος τῆς Διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐγκαινίων Κα Καίτη Βλαβιανοῦ, ἐξάρασα τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος καὶ παρουσιάσασα τὸν Εἰσηγητὴν τῆς ὅλης τελετῆς, Αἰδεσ. Νικόλαον Ἀθανασόπουλον, Ἱερ. Προϊστάμενον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος τοῦ Προφήτου Ἠλιού, Yonkers, ἔνθα καὶ τὸ Γηροκομεῖον εὑρίσκεται. Ὁ Αἰδ. Ν. Ἀθανασόπουλος, ἐκτελῶν χρέη Εἰσηγητοῦ, μετὰ σύντομον καὶ οὐσιώδη προσλαλιάν, ἀνέγνωσε τὸ εἰδικὸν Σεπτὸν συγχαρητήριον Πατριαρχικὸν γράμμα τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου.

Εἶτα ὁ Εἰσηγητὴς παρουσίασε τοὺς ὁμιλητάς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν, κατὰ σειράν, οἱ κάτωθι:

Ὁ Αἰδεσ. Δ. Φράγκος, Πρόεδρος τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, ἐκθέσας τὴν σπουδαιότητα τοῦ νέου τούτου φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμογενείας, καὶ τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ, ὑπὸ τὰς ἐμπνευσμένας κατευθύνσεις καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Μιχαήλ, ὑπὸ τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Α΄ Περιφερείας.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Γηροκομείου κ. Στήβασον, ἐκθέσας τὴν νομικὴν πλευρὰν τῆς ἱδρύσεως καὶ τῆς κατοχυρώσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Γηροκομείου, ὑπὸ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Ὁ Δήμαρχος τοῦ Yonkers κ. Κ. Κρίστιανσον, συγχαρεὶς τοὺς ἱδρυτὰς καὶ τονίσας ὅτι θὰ παρέχῃ ὅλην του τὴν συμπαράστασιν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Γηροκομείου, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι εὐτυχής.

Ὁ Στρατηγὸς Βὰν Φλήτ, ὅστις εὗρε τὴν εὐκαιρίαν, μαζὺ μὲ τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ ἐν Ἀμερικῇ Γηροκομείου, νὰ ἐκφράσῃ καὶ τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ

τὴν θερμὴν ἀγάπην του πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

Ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκελλεύων Ἀρχιμ. Νεόφυτος, Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τοῦ Γηροκομείου, ὅστις ἦτο καὶ ὁ κύριος ὁμιλητής, ἀνέπτυξεν εἰς τὴν λαμπρὰν ἔκθεσίν του—ἡ ὁποία δημοσιεύεται κατωτέρω—τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Γηροκομείου, τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας αὕτη ἀντιμετώπισεν, ἀλλὰ καὶ τὴν στερρὰν ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπι-

ροκομείου, πῶς ἡ πρώτη δωρεὰ ὑπῆρξεν ἡ τοῦ Σ
Ἀρχιεπισκόπου ἐκ χιλίων δολλαρίων, πῶς χά
εἰς τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ τότε Προέδρου τοῦ Ἱ
Συνδέσμου Αἰδ. Ἰωάννου Πούλου ἐξησφαλίσθη
πρώτη μεγάλη δωρεὰ ἐξ 11,000 δολλαρίων τῆς ἐν Ἐ
βετίᾳ εὐγενεστάτης Κας Βαρβάρας Κοσμέτου, κ
ἐπραγματοποιήθη ἡ ἔναντι 125,000 δολλαρίων ἀγο
τοῦ κτιρίου τοῦ Γηροκομείου, διὰ δανείου τοῦ Τ
μείου Συντάξεων Ἱεροῦ Κλήρου Ἀρχιεπισκοπῆς

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογ. Πρωτοσυγκελλεύοντος Ἀρχιμ. Νεοφύτου (ἐξ ἀριστερ. πρὸς τὰ δεξιά), τοῦ Ἱερολογ. Διακόνου Φιλίππου Κουτουφᾶ καὶ τοῦ Αἰδεσ. Δημητρίου Φράγκου, Προέδρου τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας.

σκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, ὅπως αὕτη πραγματοποιηθῇ, τὰς μέχρις αὐτοθυσίας προσπαθείας τοῦ τε πρώτου καὶ τοῦ σημερινοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου Α΄ Περιφερείας, τῆς Ἐφορείας τοῦ Ἱδρύματος, καὶ ὅλων τῶν εὐγενεστάτων Κυριῶν τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου, καὶ τὴν βαθεῖαν κατανόησιν καὶ θερμοτάτην στοργὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς περιέβαλε καὶ περιβάλλει ἡ Ὁμογένεια τὸ «Σπίτι τοῦ Πρωτοπόρου», τοῦ λευκανθέντος διὰ νὰ δημιουργήσῃ καὶ κληροδοτήσῃ εἰς τὰς νεωτέρας γενεὰς τὸν σημερινὸν περίλαμπρον Ἑλληνοαμερικανικὸν κόσμον. Ἀνέπτυξεν ἐν συνεχείᾳ ὁ Πανοσιολ. π. Νεόφυτος πῶς ὁ Ἱερατικὸς Σύνδεσμος, μὲ κενὸν τὸ ταμεῖον ἀλλὰ μὲ πλήρεις τὰς καρδίας ἀπὸ πίστιν καὶ ἐνθουσιασμόν, υἱοθέτησε τὴν ἰδέαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου περὶ ἱδρύσεως τοῦ Γη-

μερικῆς ἐξ 20,000 δολλαρίων. Ἐξέθηκεν ἐν συνεχεί
ὁ Πανοσιολ. ὁμιλητής, ὅτι: μέχρι τέλους Ἀπριλίο
ἐ. ἔ., τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων, συμπεριλαμβανο
μένων καὶ τῶν ὡς ἄνω 20,000 δολλαρίων, ἀνέρχετ
εἰς δολλάρια 77,374 καὶ 37 σέντσια. Τὸ σύνολον τῶ
δαπανῶν, εἰς δολλάρια 67,982 καὶ 98 σέντσια. Τὸ ὑπ
λοιπον τοῦ Ἐνεργητικοῦ, εἰς δολλ. 9,301 καὶ 49
κατατεθειμένα εἰς Τραπέζας. Τὸ δὲ σύνολον τῶν χρ
ῶν, εἰς 142,838 δολλάρια καὶ 36 σέντσια. Τὸ Ἵδρυμ
εἶναι πανέτοιμον διὰ νὰ δεχθῇ τοὺς τροφίμους το
40 ἄτομα, ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Ἡ ἐπίπλωσίς του ε
ναι ἀρίστη, καὶ τὸ προσωπικὸν ἔχει ἐξευρεθῇ καὶ τεθ
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἱδρύματος. Περισσοτέρας λε
πτομερείας δύναται νὰ εὕρῃ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴ
λίαν ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν τοῦ Πανοσιολ. Πρ

ου τῆς Ἐφορείας τοῦ Γηροκομείου κ. Νεοφύτου, ς καὶ δημοσιεύεται περαιτέρω.

Ὁ κ. Θεόδωρος Τσολαϊνός, ἐκ τῶν Εὐεργετῶν τοῦ οκομείου, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι οἱ Πρωτοπόροι ς, στερηθέντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν Ἀμερικῇ οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς καὶ ἀγάπης, θὰ εὕρουν τὸ «Σπίτι» των ὅλην τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην Ὁμογενείας καὶ ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην μας δι' χ ἀνεκτίμητα ἐπετέλεσαν καὶ ἐκληροδότησαν εἰς ς νεωτέρας γενεάς.

Ὁ Ἐξοχ. Γεώργιος Μελᾶς, Πρεσβευτὴς ἐν Οὐα-γκτῶνι, ἀνέπτυξε τὴν προσφορὰν τῶν Πρωτοπόρων ός τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀμερικήν, ὅπου δικαίως τιμᾶται βαθύτατα τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, καὶ συνε-ρη θερμότατα τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς ντελέσαντας εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου Γηροκομείου, διὰ τὸ ὁποῖον δικαιούμεθα νὰ εἶ-θα ὑπερήφανοι.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Μιχαὴλ ἐξέφρασε ν βαθυτάτην Του χαρὰν διὰ τὴν πραγματοποίησιν ῦ διαπύρου τούτου πόθου τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀπο-ήσῃ Γηροκομεῖον διὰ τοὺς λευκανθέντας Πρωτο-ρους, συνεχάρη θερμότατα τοὺς πρωτοστατήσαν-ς εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας τοῦ Γηροκο-ίου, καὶ ἐτόνισεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν πολύτιμον ; τὴν πραγματοποίησιν ταύτην συμβολὴν τοῦ πνευ-τικοῦ του υἱοῦ, Πανοσιολ. Πρωτοσυγκελλεύοντος ρχιμ. Νεοφύτου, διὰ τὸν ὁποῖον εἶχε καταστῇ ψύ-σις ἡ ἰδέα τῆς ἀποκτήσεως Γηροκομείου, καὶ εἰς ν ὁποῖον πλεῖστα ὅσα ὀφείλει τοῦτο. Εὐηγγελίσθη συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὸ ἀκροατήριον, ι καὶ ἄλλαι Ἐκκλησιαστικαὶ Περιφέρειαι (Β' Σι-χάγου, Γ' Βοστώνης, καὶ ΣΤ' Πίττσμπουργκ) προ-ωροῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἱδρύσεως Γηρο-ομείων. Ἐν συνεχείᾳ συνεχάρη καὶ ηὐχαρίστησε άντας καὶ πάσας ὅσοι καὶ ὅσαι συνετέλεσαν εἰς τὴν ρυσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Γηροκομείου καὶ τὴν λαμ-πὰν ὀργάνωσιν τῆς τελετῆς τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ηὐ-ήθη πᾶσαν προκοπὴν εἰς τὸ Ἵδρυμα, ἐπ' ἀγαθῷ μὲν ὧν Πρωτοπόρων τῆς Ὁμογενείας, πρὸς χαρὰν δὲ ῆς Ἐκκλησίας καὶ δόξαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἀπὸ μέρους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασι-είου, τῆς ὁποίας Ἀντιπροσωπεία ἐκ Καθηγητῶν καὶ οιτητριῶν παρέστη, ἀνέγνωσε θερμὸν μήνυμα ἡ φοι-ήτρια Ἑλένη Καραδήμου.

Ἐπηκολούθησεν ἡ αὐθόρμητος προσφορὰ διαφό-ων δωρητῶν ἐν οἷς: ὁ κ. Θεόδωρος Τσολαϊνὸς προσ-φερε Δολλ. 900, ὁ κ. Ἀριστομένης Κόκκαλης, Πρό-δρος τῆς Κοινότητος Bridgeport, Conn., Δολλ. 500, Φιλόπτωχος καὶ ἡ Κοινότης Εὐαγγελισμοῦ Βαλτιμό-ης Δολλ. 1,691, ἡ Ὀργάνωσις Καστοριέων Δολλ. 150, Κοινότης Ἁγίου Ἀθανασίου, Paterson, N. J., Δολλ. 00, ἡ Φιλόπτωχος Ἀστορίας Δολλ. 300, ἡ Κοινότης Ἁγίου Δημητρίου, Jersey City, N. J., Δολλ. 200, καὶ λλαι Κοινότητες, Φιλόπτωχοι, Ὀργανώσεις καὶ ἰδι-ται διάφορα ποσά.

Ἀκολούθως οἱ ἐπισκέπται ἐπεσκέφθησαν τὰ διά-φορα τμήματα, τοὺς θαλάμους καὶ τὰς αἰθούσας τοῦ Γηροκομείου, ὅλα ἄριστα ἐπιπλωμένα, καὶ μὲ καλαι-σθησίαν, ἐπιμέλειαν καὶ ἀγάπην φροντισμένα, καὶ ἕτοιμα νὰ δεχθοῦν τοὺς τροφίμους των. Ἐν τέλει προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

* * *

Ἡ ἰδέα τοῦ Γηροκομείου ἀποτελεῖ πλέον εὐτυχῆ πραγματικότητα. Ἀπὸ τῆς 28ης Μαΐου τὸ Γηροκο-μεῖον φιλοξενεῖ τοὺς πρώτους τροφίμους του. Θὰ αὐ-ξηθοῦν πολὺ γρήγορα. Μαζύ τους πρέπει νὰ αὐξηθῇ καὶ ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον τῆς Ὁμο-γενείας διὰ τὸ Ἵδρυμα καὶ τοὺς στεγαζομένους εἰς αὐτὸ Πρωτοπόρους μας. Αἱ μεγάλαι ἰδέαι θέλουν καὶ μεγάλας θυσίας. Ὄχι μόνον διὰ νὰ πραγματοποιη-θοῦν. Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ συνεχισθοῦν. Ἡ Ἀρχιεπι-σκοπὴ ἔχει ἤδη καὶ τὸ τρίτον — μετὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν — Ἵδρυμά της. Ἡ Ὁμο-γένεια ἔχει ἕνα νέον καύχημα. Ἀσφαλῶς θὰ τὸ περι-βάλῃ καὶ αὐτὸ μὲ τὴν στοργικήν της ἀγάπην. Ἀκόμη περισσότερον τώρα ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὰ πρῶτα βή-ματά του. Θὰ προσφέρωμεν ὅλοι τὸν ὀβολόν μας. Καὶ θὰ λάβωμεν ἀπὸ τοὺς γηροκομουμένους Πρωτοπό-ρους μας ἀπείρως περισσότερα. Γιατὶ δὲν ἔπαυσαν ἀκόμη νὰ μᾶς προσφέρουν. Καὶ στὰ γηράματά τους. Καὶ στὸν πόνο τους. Καὶ στὴν ἀρρώστεια τους. Μᾶς προσφέρουν κάτω ἀπὸ τὸ φιλόξενο «Σπίτι» τους τόσα πολλά. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τὴν ἱκανοποίησι ὅτι ἐκά-ναμε, κι' ἐμεῖς, τὸ καθῆκόν μας. Δὲν ἀφήνουμε τοὺς Πρωτοπόρους μας στοὺς δρόμους. Δείχνουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας καὶ τὴν ἀγάπη μας. Μᾶς χαρίζουν ἀκόμη τὸ συναίσθημα τῆς ὑπερηφανείας ὅτι ἠμπορέ-σαμε νὰ ἀνοίξωμε γι' αὐτοὺς ἕνα ἄσυλο, μιὰ στέγη δική τους. Ὅτι ἔχομε τὸ Γηροκομεῖό μας γι' αὐτούς. Μᾶς χαρίζουν ἀκόμη τὴ βεβαιότητα πὼς ὅταν τοὺς καλέσῃ κοντά Του ὁ Κύριος, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα γιὰ τὸ μεγάλο κι' ἀναπόφευκτο ταξείδι τῆς αἰωνιότητος, θὰ φύγουν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν εὐχαριστημένοι. Θὰ φύγουν ἀπὸ τὴν πρόσκαιρη αὐτὴ ζωὴ ἱκανοποιημέ-νοι, γιατὶ δὲν ἀγωνίσθηκαν μάταια γιὰ τὴν διάσωσι καὶ διάδοσι τῶν Ἐθνικοθρησκευτικῶν μας ἰδεωδῶν. Δὲν εὑρῆκαν ἀγνωμοσύνην. Ἀλλὰ εὑρῆκαν κατανό-ησιν. Καὶ εὐγνωμοσύνην. Εὑρῆκαν ἐκτίμησιν καὶ ἀφῆκαν ἀνταξίους συνεχιστὰς τοῦ μεγάλου ἔργου των . . .

Καὶ ὅταν ἐρωτήσῃ κι' ἐμᾶς ὅλους ὁ Δίκαιος Κρι-τὴς καὶ μᾶς πῇ: «Σᾶς ἔδωσα, στὴ μεγάλη αὐτὴ Χώρα, ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. Καὶ σᾶς ἔδωσα καὶ ἀνθρώ-πους ποὺ σᾶς τὰ προετοίμασαν. Σεῖς τί ἐκάνατε γι' αὐτούς;» Οἱ Πρωτοπόροι μας μᾶς δίνουν ἕτοιμη καὶ τὴν ἀπάντησιν αὐτήν, ὅταν δείξωμεν ὅλοι μας ἐνεργὸν καὶ συνεχὲς ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Γηρο-κομείου μας.

ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Δ.Ο.Θ.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κος Κος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀπεστάλησαν ἐξ ἄλλου συγχαρητήρια γράμματα καὶ μηνύματα ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Γηροκομείου, τὰ ὁποῖα καὶ δημοσιεύονται εἰς τὰς παραπλεύρως στήλας: ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ κ. Ἀθηναγόρου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων: Νύσσης κ. Γερμανοῦ, Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου, Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, Ὀλύμπου κ. Δημητρίου, Τροπαίου κ. Πολυεύκτου, καὶ Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ. Οἱ Θεοφιλ. Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, παρὰ τὰς παρομοίας ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχουν ἀναλάβει εἰς τὰς Ἐπισκοπικάς των Περιφερείας διὰ τὴν ἵδρυσιν Γηροκομείων, ἀπέστειλαν πρὸς τὸ Γηροκομεῖον τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας συμβολικὸν δῶρον ἐκ 50 δολλαρίων ἕκαστος. Μηνύματα ἀπέστειλαν ἐπίσης ὁ Αἰδ. Δημήτριος Φράγκος, Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου Ἀστορίας καὶ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Τιμόθεος Χαλόφτης, Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Νέας Ὑόρκης.

Τὸ Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Συγχαρητήριον Γράμμ

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου κ Νοτίου, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Ὠκεανῶν, Ἀτλαντικοῦ καὶ Εἰρηνικοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ κ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μειριότητος κύριε Μιχαή χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεο

Μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἡμεῖς τε καὶ οἱ τὴν περὶ ἡμ Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες Ἱεράρχαι Μητροπολῖται καὶ λίαν ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφ ἐπληροφορήθημεν περὶ τῆς ἐπικειμένης, τῇ κε΄ τοῦ ἀμ ξαμένου μηνός, τελέσεως τῶν ἐγκαινίων τοῦ Γηροκο μείου τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιοχῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχ επισκοπῆς.

Τὴν χαρὰν ταύτην ἄσμενοι διαδηλοῦντες διὰ τ παρόντος πρὸς τὴν ὑμετέραν προσφιλῆ ἡμῖν καὶ περ σπούδαστον Ἱερότητα Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Γράμματο ἐκφράζομεν δι' αὐτῆς, ἐξ ἀποφάσεως συνοδικῆς, τὰ θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἰδιαιτέραν εὐαρέσκειαν τῆ Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ προσωπικῶς πρὸς τὸν Ὁσιολο γιώτατον Ἀρχιμ. κ. Νεόφυτον, Πρόεδρον τοῦ Ἱδρύμα τος, τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ, καὶ πρὸ πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συντελέσαντας εἰς τὴν ἵδρυσι τοῦ εὐαγοῦς τούτου Ἱδρύματος, καὶ εὐχόμενοι ὑπὲρ τα κικῆς καὶ ἀπροσκόπου λειτουργίας αὐτοῦ, πρὸς παρα μυθίαν τῶν ἐν ταῖς δυσμαῖς τοῦ βίου περιποιήσεως κα περιθάλψεως δεομένων ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματο τῆς Περιοχῆς, τὰ κράτιστα πᾶσιν αἰτούμεθα παρὰ τ Ἀναστάντος Σωτῆρος Χριστοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπει ρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος

αϡνη΄ Μαΐου ζ΄.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς

(Ἀπὸ τὸ μήνυμα αὐτοῦ)

«. . . *Ἡ Ὁμογένεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶ ἀποκτᾷ ἓν ἀκόμη Ἵδρυμα. Ἀποκτᾷ τὸ «Μέγαρον Εὐγη ρίας», τοῦ ὁποίου ἡ ἔναρξις γίνεται ὑπὸ τοὺς καλλιτέ ρους τῶν οἰωνῶν. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Ὁμογένεια τῆ Ἀμερικῆς θὰ κρατήσῃ τὸ Ἵδρυμα αὐτὸ εὐπρεπῶς κα ἀξίως διὰ πάντοτε. . . . Ἂς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι προκαθήρχισαν τὸ ὡραῖον αὐτὸ ἔργον καὶ ἂς εἶναι ἐπίσης εὐλογημένον τὸ ὄνομα ἐκείνων, ο ὁποῖοι θὰ ἔχουν τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ τὸ ἐνι σχύσουν . . .*».

† Ὁ Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας

(Ἀπὸ τὸ μήνυμα αὐτοῦ)

«. . . *Εἴθε ἡ ἐπιτυχία αὕτη τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Πε ριφερείας νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τρόπον ὥστε καὶ αἱ ἄλλα Περιφέρειαι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἀποκτήσουν κατάλ ληλα ἱδρύματα διὰ νὰ στεγασθοῦν οἱ γέροντες ὁμογενεῖ*

εἰς τὰς θυσίας καὶ τὴν πρωτοπορίαν τῶν ὁποίων ὁ-
λομεν τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἐκκλη-
ἐν τῇ εὐλογημένῃ ταύτῃ χώρᾳ μας. . . . Ἐκφράζω
θερμά μου συγχαρητήρια διὰ τὸ ἀξιόλογον τοῦτο κα-
λωμα τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας μας, ὑπὸ τὴν πε-
ισμένην Ὑμῶν Ποιμαντορίαν . . .».

† *Ὁ Ἐλαίας* ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ

(Ἀπὸ τὸ μήνυμα αὐτοῦ)

«Διὰ τοῦ Ἱδρύματος τούτου καὶ ἄλλων παρομοίων, ὁποῖα πρέπει νὰ γίνουν ἐν συνεχείᾳ, ἀποδεικνύομεν ιράνως, ὅτι ἐμπνεόμεθα ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐντολὴν Κυρίου «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», καὶ φέρομεν τὴν Ἐκ-σίαν εἰς τὴν ἀρχαίαν γραμμὴν καὶ παράδοσιν αὐτῆς. Τὸ παράδειγμα τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ ν συνεργατῶν Αὐτῆς ἐλπίζομεν πολὺ συντόμως νὰ λουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν Σικάγῳ, ὅπου ἀπὸ ἐτῶν, γνωστόν, ὑπάρχει καὶ δρᾷ πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυν-τὸ Greek Archdiocese Welfare Foundation. Ἐν τῷ αξὺ εἴμεθα ὑπερήφανοι, καὶ εἰλικρινῶς χαίρομεν, ἡ Πρώτη Περιφέρεια προηγήθη ἡμῶν τῶν ἐν Σι-γῳ καὶ εὐλογοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ ὄνομα τοῦ Πανα-θου Θεοῦ . . .».

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου κ. Δημήτριος

(Ἀπὸ τὸ μήνυμα αὐτοῦ)

«. . . Μετὰ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἐπληροφορήθην, ὶ μετ' ἐμοῦ ὁλόκληρος ἡ Ὁμογένεια τῆς Δ' Ἀρχιεπι-οπικῆς Περιφερείας, τὴν ἀπόκτησιν καὶ τὴν ἔναρξιν ς Λειτουργίας τοῦ πρώτου Γηροκομείου τῆς Ἱερᾶς ρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς . . . ἡ ὁποία ὁλοκληρώνει ν κοινωνικήν της ἀποστολὴν συμφώνως πρὸς τὴν δι-σκαλίαν τοῦ Ἱδρυτοῦ αὐτῆς, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ριστοῦ. Εὔχομαι εἰς τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἀπό-ησιν τοῦ Γηροκομείου, τὴν Ἐφορείαν καὶ τοὺς ὑπο-ηρικιὰς αὐτοῦ, πᾶσαν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν . . .».

† *Ὁ Ὀλύμπου* ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς

(Ἀπὸ τὸ μήνυμα αὐτοῦ)

«. . . Ἡ ἵδρυσις Γηροκομείου εἶναι ἡ δικαιοτέρα ηρεσία τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προσφέρῃ μία Χριστια-κὴ κοινωνία πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν, κοπίασαν καὶ ἐμόχθησαν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς ον, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, εὑρέθησαν ἐγκατα-λειμμένοι. . . . Τώρα τὸ πολιὸν γῆρας θὰ ἀνακτήσῃ τὸ ἄρρος του, καὶ τὰ πικραμένα τοῦ γέροντος χείλη θὰ δο-μάσουν τὸ μειδίαμα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς παρηγορίας, ότι θὰ βλέπῃ ὅτι ἡ Ὁμογένεια προσπαθεῖ νὰ κατα-κήσῃ τὰς ἡμέρας τοῦ γήρατός του εὐχαρίστους, ἡρέ-ους, εὐτυχισμένας . . .».

† *Ὁ Κωνσταντίας* ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου Κος Κος ΜΙΧΑΗΛ

Μήνυμα τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Κου Μιχαὴλ

22 Ἀπριλίου 1958

Τὴν 25ην Μαΐου, ἡμέραν Κυριακήν, ἀνοίγει τὰς πύλας του τὸ Γηροκομεῖον τῆς Α'. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας. Ὅ,τι ἐθεωρεῖτο πρό τινων ἐτῶν ὡς ὄνειρον, γίνεται σήμερον εὐχάριστος πραγματικότης. Ἂς εἶναι δεδοξασμένον καὶ εὐλογητὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ χάρις τοῦ Ὁποίου μᾶς ἐμπνέει καὶ καθοδηγεῖ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Ὁ Ἱερὸς Κλῆρος τῆς Α'. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι ἀξιέπαινος, διότι ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς δημιουργίας τοῦ πρώτου τούτου Γηροκομείου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας. Ὅλοι δὲ οἱ ἐργασθέντες μέχρι τοῦδε, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, εἶναι ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων μας, διότι χάρις εἰς τοὺς κόπους των τοὺς ἀνιδιοτελεῖς καὶ τὰς φροντίδας των τὰς στοργικὰς διὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν, ἀπεκτήσαμεν τὸ πρῶτον Γηροκομεῖον ἐν Ἀμερικῇ καὶ μάλιστα εἰς τοποθεσίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπέροχον. Τὸ Γηροκομεῖον ἀνοίγει τὰς πύλας του, διὰ νὰ δεχθῇ τοὺς πρωτοπόρους ἀδελφούς μας κατόπιν ἐργασίας σκληροτάτης καὶ μόχθων καὶ ἀληθινῶν ἀγώνων. Διὰ τὴν λειτουργίαν του τώρα τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ τὴν διατήρησιν εἰς τὸ σημερινὸν ἐπίπεδον τῆς ἀξιοπρεπεστάτης ἐμφανίσεώς του, ἀπαιτεῖται τὸ ἐνδιαφέρον

ὅλων μας, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἂς ἐκδηλώσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο κατὰ τρόπον πρακτικὸν καὶ δὴ χριστιανοπρεπῆ, εἰς ἐνέργειαν πάντοτε θέτοντες τὴν ἀρετὴν τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία εἶναι ἀδιαρρήκτως συνδεδεμένη μὲ κάθε εἶδους θυσίαν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀμερικῆς ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος

(Ἀπὸ τὸ μήνυμα αὐτοῦ)

«. . . Τὸ χαρμόσυνον καὶ θαυμαστὸν γεγονὸς τῆς ἀποκτήσεως Γηροκομείου ἀποτελεῖ σταθμὸν καὶ ἀφετηρίαν νέας ἐκπολιτιστικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς ἐξορμήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία, στηριζομένη εἰς τὴν ἀνεπιτυγμένην ἀλτρουϊστικὴν διάθεσιν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας, θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν καὶ ἔκπαγλον θέσιν πρὸς τὴν ὁποίαν τὴν ὁραματίζεται ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας καὶ ἡ παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας μας. Διὰ τῶν ἐγκαινίων τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἱδρύματος, ἀρχίζει νέα περίοδος ἀγάπης καὶ καλλιεργείας τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας μας . . .».

† Ὁ Τροπαίου ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ

Ἀπὸ τὸ Μήνυμα τοῦ Αἰδ. Δημητρίου Φράγκου

«. . . Ὀφείλομεν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην πρὸς ὅλους ἐκείνους, ὅσοι συνετέλεσαν ὥστε ἕνα ὡραῖο ὄνειρο νὰ γίνῃ ὡραιοτάτη πραγματικότης. Ἰδιαιτέρως εὐ ριστοῦμεν τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας κ Μιχαήλ, εἰς τὴν θερμουργὸν πίστιν καὶ τὴν ἐμπνευσ νην πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποίου χρεωστοῦμεν καὶ τὸ ἵδρυ τοῦτο, τὸν Πρόεδρον τοῦ Γηροκομείου Πανοσιολ. Πρ τοσυγκελλεύοντα Ἀρχιμ. κ. Νεόφυτον, ποὺ εἰργάσθη ἀκατάβλητον δραστηριότητα καὶ αὐταπάρνησιν διὰ τὴν ἀ περάτωσιν τοῦ ἔργου, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τ Φιλοπτώχους Ἀδελφότητας, ποὺ υἱοθέτησαν μὲ προ μίαν παραδειγματικὴν καὶ τὴν νέαν αὐτὴν προσπάθε τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας . . .».

† Πρωτ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ

Ἀπὸ τὸ Μήνυμα τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Τιμ. Χαλόφτ

«. . . Εἶμαι εὐτυχὴς συμβάλλων διὰ τῆς προσφορ μου εἰς τὴν φιλογενῆ ἐκδήλωσιν τῆς Ἁγίας μας Ἐ κλησίας ὑπὲρ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ὁ χρόνος ἐλεύκα καὶ ἀδυνάτους πλέον τοὺς ἔφερεν εἰς τὰς ἀγκάλας τ Μητρὸς Ἐκκλησίας μας, διὰ νὰ δεχθοῦν παρ' Αὐτ σιοργὴν καὶ ἀνακούφισιν. Ἀλλ' εἶμαι καὶ ἀληθῶς ὑπ ρήφανος, διότι ἡ Ἀρχιεπισκοπή μας προάγει τὴν δρᾶσ της καὶ καθίσταται ὁσημέραι ὑπόδειγμα καὶ παράδειγμ πρὸς μίμησιν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς διοικ τικὰς περιφερείας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, κῴμη καὶ ἐν Ἑλλάδι . . .».

† Ἀρχιμ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΧΑΛΟΦΤΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΕΥΟΝΤΟΣ ΑΡΧΙΜ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Δόξαν, αἶνον καὶ λατρείαν ἀναπέμπω τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρὸς τὸν Πανάγαθον καὶ Παντοδύναμον Θεόν, ὁ Ὁποῖος διὰ τῆς Πανσθενουργοῦ χάριτός Του μᾶς ἠξίωσε νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν μεγάλην καὶ χαρμόσυνον ταύτην ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐπιβλητικωτάτου τούτου Ἱδρύματος, τοῦ πρώτου Γηροκομείου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.

Ἂς εἶναι δεδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἡ χάρις ἐνέπνευσε καὶ καθωδήγησε πάντας ἡμᾶς, ἵνα πραγματοποιήσωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μόλις πρὸ ἔτους ἐθεωρεῖτο ὡς ὄνειρον.

Μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἁγιωτάτης Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν ἐξοχωτάτων ἀντιπροσώπων τῆς Γενετείρας μας, ἀνοίγει σήμερον τὰς πύλας του τὸ πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὸν Ὀρθόδοξον Γηροκομεῖον διὰ νὰ δεχθῇ τοὺς πρωτοπόρους ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἐργατικότητά των καὶ τὸν ἔντιμον καὶ ὑποδειγματικόν των βίον κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσουν εἰς τὴν μεγάλην καὶ εὐλογημένην αὐτὴν χώραν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Ὁμογένειαν ἀρίστην, ἀξιοθαύμαστον καὶ τὰ μάλιστα ἐπαινετήν.

Ἡ ἵδρυσις τοῦ εὐαγοῦς τούτου ἱδρύματος, τὸ ὁπο ον ὡς μοναδικόν του σκοπὸν θὰ ἔχῃ νὰ στεγάζῃ τοὺ λευκανθέντας πρωτοπόρους ἀδελφούς μας, ἦτο λίο ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀπο στολὴν τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὴν ἀναγκαιότητα ταύ την περισσότερον παντὸς ἄλλου ἠσθάνθη ἀπὸ τὰ πρώτας ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του ἐν Ἀμερικῇ, ὁ Σεβα σμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε κα ὁ κύριος ἐμπνευστὴς τῆς ὑψηλῆς καὶ μεγάλης ταύτη ἰδέας τῆς ἱδρύσεως τοῦ Γηροκομείου τούτου. Τὴ πραγματοποίησιν ὅμως τῆς ἰδέας ταύτης, ἀνέθεσε μ πατρικὴν ἀγάπην καὶ μὲ πρωτοφανῆ εἰς τὴν σύγχρο νον ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας μας πατερικὴν ἀντίλη ψιν καὶ ἀνωτερότητα, εἰς τοὺς ἀμέσως συνεργάτα του, τοὺς εὐλαβεστάτους ἱερεῖς τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆ Περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

Ἓν ἔτος περίπου παρῆλθεν, ἀφ' ὅτου οἱ εὐλαβ στατοι ἱερεῖς σας μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τ καθῆκον καὶ τὴν ἱερὰν ἀποστολήν των ἀνέλαβον τὴ εὐθύνην, ἵνα προχωρήσουν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆ Πατρικῆς ταύτης ἐπιθυμίας τῆς προϊσταμένης ἐκκλη σιαστικῆς των Ἀρχῆς· καὶ κατόπιν σκληροτάτης ἐρ γασίας, μόχθων καὶ θυσιῶν, κατώρθωσαν νὰ παρου σιάσουν σήμερον εἰς τὴν Ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆ Ἵδρυμα, διὰ τὸ ὁποῖον ὅλοι μας δικαιούμεθα νὰ ε μεθα ὑπερήφανοι.

Ἦτο τῷ ὄντι ἀξιοθαύμαστος ἡ πίστις τῶν εὐλαβε-
των ἱερέων τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, οἱ
οἵοι μὲ τὴν συνεργασίαν εὐαρίθμων λαϊκῶν ἐκλε-
ν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας μας ἤρχισαν τὸ ἔργον
το, τὸ ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι σας σήμερον
ομάσατε, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ ταμεῖόν των
ἓν δολλάριον. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πίστις ἀποτελεῖ
μφισβητήτως τὸ εὐγενέστερον ἐλατήριον ὅλων
μεγάλων ἔργων τῆς ἀνθρωπίνης δημιουργίας,
τοῦτο τὸ θαῦμα—διότι περὶ θαύματος πρόκειται—
τελέσθη καὶ ἐπλημμύρισε τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρ-
ν ὅλων μας ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.

Τὰ πρῶτα χρήματα, τὰ ὁποῖα εἰσέπραξε τὸ Διοι-
ικὸν Συμβούλιον, τὸ καταρτισθὲν τὸν παρελθόντα
ύλιον, ἦσαν τὰ 1,000 δολλάρια τοῦ Σεβασμιωτάτου
χιεπισκόπου μας. Τὸ κτίριον τοῦτο ἠγοράσθη ἀντὶ
,000 δολλαρίων τὸν παρελθόντα Αὔγουστον, ὁπότε
όεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γηροκο-
ου ἦτο ὁ Αἰδεσ. Ἰωάννης Ποῦλος, ἱερατικῶς προ-
άμενος τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης, χά-
εἰς τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ ὁποίου ἐξησφαλίσθη
ἡ πρώτη μεγάλη δωρεὰ τῶν 11,000 δολλαρίων τῆς
νενεστάστης Κας Βαρβάρας Κοσμέτου ἐξ Ἑλβετί-
τὰ ὁποῖα προσεφέρθησαν εἰς τὸ Ἵδρυμα εἰς τμη-
τικὰς δόσεις.

Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησαν διάφοροι ἄλλαι δω-
χὶ ἐκ μέρους τῶν Ἱερέων, τῶν Διοικητικῶν Συμ-
υλίων τῶν Κοινοτήτων μας, τῶν Διοικητικῶν Συμ-
υλίων τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τῶν Ὀργα-
σεων, τῶν Σωματείων καὶ γενικῶς ὅλων τῶν μελῶν
ν Κοινοτήτων τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας.

Συγκινητικωτάτη τῷ ὄντι ὑπῆρξεν ἡ πατρικὴ ἐκδή-
σις τῶν αἰσθημάτων τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κατὰ
ν ἐποχήν, ὁπότε τὸ Ἵδρυμα εὑρίσκετο εἰς τὰ πρῶτα
ματα τῆς δημιουργίας του. Ἐξαπέλυσεν ἔκκλησιν
ὸς ἅπαντα τὰ μέλη τῶν Κοινοτήτων τῆς Α΄ Ἐπι-
οπικῆς Περιφερείας, ἵνα βοηθήσουν τὸ ἔργον, τὸ
οἷον μὲ τόσην πίστιν καὶ ἐνθουσιασμὸν εἶχον, τότε,
αλάβει τὰ μέλη τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Πε-
φερείας. Ἡ ἔκκλησις αὕτη ἀπέφερε τὸ ποσὸν τῶν
,000 δολλαρίων. Προσεκάλεσεν εἰς ἔκτακτον συνε-
ίασιν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὰ μέλη τῶν Διοικη-
κῶν Συμβουλίων τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων
ν Κοινοτήτων τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ ἀφοῦ
έθεσεν εἰς τὰς εὐγενεστάτας κυρίας, τὰς ἀποτελού-
ας τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν εὐλογημένων Φιλο-
ώχων Ἀδελφοτήτων, την σημασίαν καὶ τὴν ἀποστο-
ην τοῦ Ἱδρύματός μας, κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ
ς αὐτὰς τὴν ἀνάγκην ὅπως βοηθήσουν οἰκονομικῶς
ἔργον μας. Συνεκεντρώθη δὲ τότε τὸ ποσὸν τῶν
000 περίπου δολλαρίων καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ συνεχί-
ουν ἀργότερον τὰς δωρεάς των, ὅπως καὶ πραγμα-
κῶς ἔκαμαν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκο-
ὴν τοὺς Προέδρους τῶν Σωματείων καὶ Ὀργανώσε-
ν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατώρθωσε
συγκεντρώσῃ ἀρκετὰς δωρεὰς ἀνερχομένας εἰς τὸ
οσὸν τῶν 6,000 περίπου δολλαρίων, τὰ ὁποῖα ἄλλοι
ν τὰ ἔδωσαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἄλλοι δὲ τὰ
τέστειλαν πρὸς τὸ Ἵδρυμα κατ' εὐθεῖαν.

Τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον του, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκο-
πός μας τὸ ἐπέδειξε καὶ κατὰ τὴν τοπικὴν Κληρικο-
λαϊκὴν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία συνῆλθεν εἰς τὸν Καθεδρι-
κόν μας Ναὸν τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ὁπότε κα-
τόπιν τῆς θερμῆς ἐκκλήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε
πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Συνελεύσεως, συνελέγη
τὸ ποσὸν τῶν 4,000 περίπου δολλαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων
πολλὰ προείρχοντο ἀπὸ προσωπικὰς δωρεὰς τῶν εὐ-
λαβεστάτων ἱερέων μας, τῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν
ἐν λόγῳ Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, καὶ ἀπὸ αὐτὸν
τὸν ἴδιον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὁ ὁποῖος διὰ δευτέραν
φορὰν προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 425 δολλαρίων.

Δὲν ἐσταμάτησεν ἕως ἐδῶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Σε-
βασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας. Ἀπέστειλε προ-
σωπικὰς ἐπιστολάς, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χρι-
στουγέννων, εἰς ἑκατὸν περίπου ἐφοπλιστὰς καὶ μεγά-
λους ἐπιχειρηματίας τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ νὰ βοηθή-
σουν οἰκονομικῶς τὴν προσπάθειάν μας. Ἡ ἐνέργεια
αὕτη τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀπέφερε τὸ ποσὸν τῶν 6,230
δολλαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 2,500 δολλάρια προείρ-
χοντο ἀπὸ τὸν Κον Κωνσταντῖνον Γουλανδρῆν καὶ
ἕτεραι 2,500 ἀπὸ τὸν Κον Θεόδωρον Τσολαϊνόν, τοὺς
δύο μεγάλους αὐτοὺς εὐεργέτας τῆς Κοινότητος τοῦ
Ἁγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης. Μία ἄλλη μεγάλη
δωρεὰ ἐκ 2,500 δολλαρίων εἶναι καὶ ἐκείνη τὴν ὁποίαν
ἔκαμον ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Χατζηγιάννη μαζὶ μὲ
τὴν κ. Σοφίαν Χατζηγιάννη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου
της, Χρ. Χατζηγιάννη.

Εἰς τὰς θερμὰς ἐκκλήσεις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκό-
που μας, εἰς τὰς ὁποίας πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν ἀνταπε-
κρίθησαν, ἀξίζει, νὰ ἀναφέρωμεν τὴν στιγμὴν αὐτὴν
τὴν τόσον συγκινητικὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων
ἁπάντων τῶν μελῶν, ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν, τῶν
Γουναράδων (Λόκαλ 70) τῆς Νέας Ὑόρκης, οἱ ὁποῖοι
προσέφεραν τὸ ποσὸν τῶν 2,500 δολλαρίων, προερχο-
μένων οὐχὶ ἀπὸ τὰ περισσεύματα ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ὑστέ-
ρημά των, ἀπὸ τὴν τιμίαν ἐργασίαν των, τὴν ὁποίαν
ἐπιτελοῦν καθημερινῶς μὲ τὸν τίμιον ἱδρῶτά των.

Ἑτέρα πρόσφατος ἐκδήλωσις τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπός μας ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου τούτου, ἦτο καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, ἵνα ἐγκρίνῃ τὴν σχετικὴν αἴτησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματός μας περὶ χορηγήσεως 5,000 δολλαρίων ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Δεκαδολλαρίου, ὡς προσφορὰν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸ Ἵδρυμά μας.

Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐκδηλώσεις τῶν Πατρικῶν σας αἰσθημάτων καὶ τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐπεδείξατε, Σεβασμιώτατε, ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, δεχθῆτε κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην στιγμὴν τὰς ἐγκαρδίους μας εὐχαριστίας καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας. Εὐχόμεθα δὲ ταπεινῶς εἰς τὸν Ὕψιστον, ὅπως κρατύνῃ ἐν ὑγείᾳ καὶ μακρότητι ἡμερῶν τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν Σεβασμιότητα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πληρώματος Αὐτῆς.

Θὰ ἀπετέλει ἐκ μέρους μου μεγάλην παράλειψιν ἂν τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν ἐξέφραζα ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γηροκομείου τὰς θερμὰς

εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην εἰς ἅπαντας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συνετέλεσαν διὰ τῶν προσωπικῶν των ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν των συνεισφορῶν, ἵνα τὸ μέγα τοῦτο ἔργον γίνῃ πραγματικότης.

Καὶ πρῶτον, ὅλους ὑμᾶς τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας τὴν φιλτάτην Ὁμογένειαν τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, οἱ ὁποῖοι ἠγαπήσατε τὸ Ἵδρυμά μας τοῦτο καὶ προσετρέξατε εἰς βοήθειαν καὶ ἐνίσχυσίν του. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων τῆς Περιφερείας, τὰ Σωματεῖα καὶ τὰς Ὀργανώσεις, τὸν Ἡμερήσιον Τύπον, τοὺς Ἱερεῖς μας καὶ ὅλα τὰ μέλη τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ἱδρύματος, τὰς εὐγενεστάτας, δηλονότι, κυρίας, αἱ ὁποῖαι εἰργάσθησαν μὲ ὑποδειγματικὸν ζῆλον διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλλιτέραν καὶ ὡραιοτέραν ἐπίπλωσιν τοῦ κτιρίου καὶ διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς μεγάλης σημερινῆς ἑορτῆς τῶν ἐγκαινίων.

Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω ἐπίσης τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἅπαντα τὰ μέλη τὰ συγκροτοῦντα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱδρύματος, τὰ ὁποῖα μοὶ προσέφεραν ἀμέριστον τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν συμπαράστασίν των καὶ μὲ ἐβοήθησαν διὰ νὰ ἐπιτελέσω τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου, τὰ ὁποῖα, λόγῳ τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ποὺ ἀπορρέουν ἀπ' αὐτά, καθίστων πολλάκις τὴν θέσιν μου δυσκολωτάτην. Ἤτοι τοὺς εὐλαβεστάτους ἱερεῖς: Σπυρίδωνα Κοῦτρον, Φίλιππον Γιαλοψόν, Κωνσταντῖνον Καζάναν, Χρῆστον Παπαχρήστου, Γεώργιον Παπαδέαν, Ἰωάννην Ποῦλον, Γεώργιον Ροῦσσον, Διόδωρον Τσεκουρᾶν, Δημήτριον Στεφανόπουλον, Νικόλαον Ἀθανασόπουλον, καὶ τὰ ἐντιμότατα μέλη τὰς Κας Καΐτην Βλαβιανοῦ, Σοφίαν Βαβλίτου, Σοφίαν Χατζηγιάννη, Πέννην Χρυσομάλη καὶ Λουΐζαν Ζούλα, καὶ τοὺς Κους Κωνσταντῖνον Γουλανδρῆν, Θεόδωρον Τσολαϊνόν, Γεώργιον Ντάϊμοντ, Κωνσταντῖνον Καποτῆν καὶ Νικόλαον Στήβασον.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὴν εὐγενεστάτην Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος, τὴν κ. Σοφίαν Χατζηγιάννη, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τοῦ σεβαστοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ βοηθείας τὸ ὁποῖον προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου, διέθεσεν ὥρας ὁλοκλήρους διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας της πρὸς τὸ Ἵδρυμα.

Ἰδιαιτέρας εὐχαριστίας ἐπίσης ἐκφράζω πρὸς τὴν εὐγενεστάτην κ. Λουΐζαν Ζούλα, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῆς οἰκονομικῆς προσφορᾶς της, ἀφιέρωσε καὶ τὴν πολύτιμον προσωπικήν της ἐργασίαν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου τούτου, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὁποίου μέλος ἐκλεκτὸν τυγχάνει.

Ἕνα ἄλλο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον εἰργάσθη μετ' ἰδιαζούσης αὐτοθυσίας, ἦτο καὶ ἡ εὐγενεστάτη κ. Καΐτη Βλαβιανοῦ, ἡ γνωστὴ εἰς ὅλην τὴν Ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν συμβολήν της εἰς τὴν πραγματοποίησιν καὶ τὴν καταπληκτικὴν εἰς πρόοδον ἐξέλιξιν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ ὁμιλητὴς ἐξέφρασε τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας τῆς Ἐφορείας πρὸς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Γηροκομείου κ. Νικόλαον Στήβασον, τὸν Ἀρχιτέκτονα αὐτοῦ κ. Γεώργιον Ν[illegible] ἴμοντ, τὸν Ἰατρὸν τοῦ Ἱδρύματος κ. Λούην Φέρρ[illegible] διὰ τὰς πολυτιμοτάτας ὑπηρεσίας αὐτῶν, τὰς ὁποί[illegible] ὅλως ἀφιλοκερδῶς προσέφερον καὶ προσφέρουν πρ[illegible] τὸ Ἵδρυμα, τοὺς Αἰδεσ. Δημήτριον Στεφανόπουλ[illegible] Νικόλαον Ἀθανασόπουλον, Γεώργιον Παπαδέαν [illegible] Χρῆστον Παπαχρήστου, διὰ τὴν θεμελιώδη συμβολ[illegible] αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου. Εἶτα παρουσία[illegible] τὸ Προσωπικὸν τοῦ Γηροκομείου, ἤτοι τὸν Διευθυντ[illegible] αὐτοῦ κ. Γεώργιον Εὐρυβιάδην, τὴν Οἰκονόμον κ. Θ[illegible] μιδα Λάκωνος, καὶ τὸν Ἐπιστάτην κ. Στυλιανὸν Λ[illegible] σκαν.)

Ἀλλά, ἀγαπητοί μου, τὰ μεγάλα ἔργα τὰ ἐπιτ[illegible] λεῖ, ὡς συνήθως πάντοτε συμβαίνει, ὁ ὀβολὸς τ[illegible] πτωχοῦ βιοπαλαιστοῦ, ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ἐ[illegible] τὸ ἐργοστάσιον ἢ εἰς τὸ μαγειρεῖον, ὡς ἐργάτης, κ[illegible] ἀπὸ τὸ ὑστέρημά του προσφέρει τὸ δίλεπτον τῆς χ[illegible] ρας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοιουτοτρόπως δίδει τὰ μέσ[illegible] εἰς ἡμᾶς νὰ ἐργαζώμεθα διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺ[illegible] καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρὸς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας, οἱ ὁποῖ[illegible] προσφέρουν ὅ,τι βγαίνει μὲ κόπους, ἱδρῶτα καὶ [illegible] αἷμα πολλάκις, διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ὅλα ἐκεῖνα πο[illegible] ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ Ἐκκλησία μας εἰς τὸ ἐνεργητ[illegible] κόν της, ἐκφράζω τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὰ ὁλόθερμά μο[illegible] εὐχαριστήρια καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου κ[illegible] εὔχομαι εἰς τὸν Θεόν, ὅπως ἐπιδαψιλεύῃ εἰς αὐτοὺ[illegible] καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν τὴν χάριν Του καὶ τ[illegible] εὐλογίαν Του.

Καὶ τώρα, ἀγαπητοί μου, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρε[illegible] ωσιν, ὅπως σᾶς δώσω ἕνα γενικὸν ἀπολογισμὸν ἐπ[illegible] τῶν μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντων χρηματικῶν ποσῶ[illegible] καὶ πῶς ἀκριβῶς διετέθησαν ταῦτα, ὥστε τὸ Ἵδρυμ[illegible] τοῦτο νὰ παρουσιασθῇ ὅπως ἔχῃ σήμερον.

Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἀπρ[illegible] λίου κατὰ τὸν ἐπίσημον ἀπολογισμὸν τοῦ λογιστο[illegible] μας κ. Ἐμμανουὴλ Κοντολέοντος εἰσεπράχθησαν τ[illegible] ἑξῆς χρηματικὰ ποσά:

	$36,756.96	ἀπὸ ἰδιώτας
	9,502.60	ἀπὸ Φιλόπτωχα Τμήματα
	3,476.00	ἀπὸ Κοινότητας
	2,613.22	ἀπὸ Ἐμπορικοὺς Οἴκους
	5,025.59	ἀπὸ Σωματεῖα καὶ Ὀργανώσεις
καὶ	20,000.00	ἀπὸ τὸ συναφθὲν δάνειον ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Κλήρου.

Ἐν ὅλῳ εἰσεπράχθησαν $77,374.37

Ταῦτα διετέθησαν ὡς ἀκολούθως:

1) $55,259.85 ἔναντι ὑποθήκης διὰ τὴν ἀγορὰν το[illegible] κτιρίου καὶ διὰ τὰς ἐπισκευὰς καὶ ἀνακαινίσεις α[illegible] τοῦ.

2) $12,723.13 ἔναντι τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐπίπλων, τῶ[illegible] κλινοσκεπασμάτων, τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, τῆς συ[illegible] τηρήσεως τοῦ κτιρίου, τοῦ γραφείου, καὶ τῶν πληρω[illegible] μῶν τοῦ προσωπικοῦ.

Διετέθησαν ἐν συνόλῳ $67,982.98

Ἀπομένουν $9,391.39, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται κατα[illegible] τεθειμένα εἰς τὰς Τραπέζας:

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 196)

Ε ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΙΜΕΘΑ πολὺ εὐτυχεῖς, ὅτι ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπέκτησεν ἤδη τὸ πρῶτον Γηροκομεῖόν της Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὀνομάσασα τοῦτο τόσον προσφυῶς Ο ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ».

Τὸ Σπίτι τοῦτο θὰ εἶναι τὸ καταφύγιον τῶν γερόντων μας, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ δεῖλι τῆς ζωῆς των, ὕστερον κόπους καὶ ἀγῶνας σκληροὺς πολλῶν ἐτῶν, ζήσουν μίαν προστασίαν καὶ θαλπωρὴν εἰς περιβάλλον ρθόδοξον καὶ Ἑλληνικόν, ποὺ θὰ καταστήσῃ τὰς έρας των εὐτυχεῖς καὶ πλήρεις χαρᾶς.

Καὶ ἐπερίμεναν νὰ εὕρουν τὴν προστασίαν αὐτὴν ὶ τὴν ἀνάπαυσιν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας, τὴν ὁποίαν θεωροῦν μητέρα των, πνευματικὸν ὁδηγόν των καὶ έπην προστατευτικὴν ὅλου τοῦ κόσμου.

Καὶ πολὺ δικαίως, διότι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι τὸ ῶμα τοῦ Χριστοῦ. Διαιωνίζει εἰς τὸν κόσμον τὰς ραίας διδασκαλίας περὶ ἀγάπης τοῦ Ἀρχηγοῦ της, ὶ συνεχίζει, διὰ τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς ἐν γένει ωῆς της, τὸ κοσμοσωτήριον καὶ κοσμολυτρωτικὸν γον Ἐκείνου.

Ἡ ἀγάπη ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς Διδασκαλίας, ῦ Ἔργου καὶ τῆς Θυσίας τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐκκλησία, ἑπομένως, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ὡς ἔμβλημά της τὴν γάπην καὶ ἡ ὁποία δὲν φροντίζει συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως διὰ τὴν ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τῆς μεγάλης ὐτῆς ἐντολῆς τοῦ Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ μας εἰς τὴν οινωνίαν μας, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ έρῃ τὸ ὄνομά Του.

Ὅλοι ὅσοι φέρομεν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Ἐκκλησία Του, ὡς Σῶμα, καὶ τὰ ἄτομα, ὡς μέλη τοῦ ώματος Αὐτοῦ, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὸ κύριον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ χριστιανοῦ ίναι ἡ ἀγάπη. «Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ αθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰωαν. ΙΓ′ 35) λέγει ὁ Κύριος. Καὶ ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος διακηρύττει ὅτι «ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος στὶν ἀγάπη» (Γαλάτας Ε′ 22), μᾶς καθιστᾷ δὲ προεκτικοὺς ἐπὶ τούτου λέγων: «Ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, γάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμί» (Α′ Κορινθ. ΙΓ′ 2).

Βεβαίως ἀπαραίτητος εἶναι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ας ἡ ὀρθὴ πίστις καὶ ἡ διατήρησις τῆς Ἀληθείας, ἣν ὁποίαν μᾶς ἀπεκάλυψεν ὁ Κύριος, ἁγνῆς, καθαρᾶς καὶ ἀλωβήτου. Αὐτή, ἡ Ὀρθόδοξος δηλ. Ἀλήθεια καὶ Πίστις μας, ἀποτελεῖ τὴν μίαν βάσιν καὶ τὸ ν θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ ἕτερον ὅμως θεμέλιον δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι εἶναι τὰ ἔργα τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης, ἃ ὁποῖα δεικνύουν καὶ μαρτυροῦν τὴν Πίστιν μας, ταρτίζουν τὰς ψυχάς μας πνευματικῶς, ὁδηγοῦν ἡμᾶς πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀρχὴν τῆς ἀγάπης, τὸν Πλάστην δηλ. καὶ Σωτῆρά μας, καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ γνησία Ἄμπελος, ἣν ἐφύτευσε πράγματι ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ δένδρον «τὸ ποιοῦν καρπὸν καλόν».

Καὶ ἐφ' ὅσον οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα, δὲν πρέπει νὰ ἀναπαυώμεθα ποτὲ μὲ ὅσα ἁπλῶς ἐκάμαμεν μέχρι σήμερον διὰ τὴν διαιώνισιν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας εἰς τὴν Ἀμερικήν, πρὸς χάριν τῶν παιδιῶν μας. Οὔτε νὰ περιοριζώμεθα, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ μόνον, εἰς τὴν ἀνέγερσιν μεγαλοπρεπῶν ναῶν.

Ἐὰν ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ζωντανὴ εἰς τὰς ψυχάς μας, ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα τέκνα τῆς ἀγάπης καὶ νὰ ἐξασκῶμεν ταύτην τὴν Θείαν ἐντολὴν καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικήν μας ζωήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς συστηματικοῦ καὶ μελετημένου προγράμματος Φιλανθρωπίας καὶ διὰ τῆς ἐπιδόσεως εἰς ἔργα κοινωνικῆς προνοίας.

Εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν μας χρειαζόμεθα, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, λίαν ἐπειγόντως περισσότερα ἱδρύματα πρὸς προστασίαν τῶν ὀρφανῶν μας, καλλιτέραν ὀργάνωσιν εἰς ὅλα τὰ Ἐπισκοπεῖά μας καὶ ὅλας τὰς Κοινοότητάς μας γραφείων καὶ ὑπηρεσίας Κοινωνικῆς Προνοίας, συστηματικωτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων μας καὶ ἀνέγερσιν περισσοτέρων Γηροκομείων.

Τὸ «Σπίτι τοῦ Πρωτοπόρου» τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀνάγκας μερικῶν γερόντων τῆς περιφερείας αὐτῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι πολὺ συντόμως καὶ ἡ Ὁμογένεια τοῦ Σικάγου καὶ τῆς Β′ Περιφερείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ Κέντρου μας. Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Σικάγου κινοῦνται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καὶ ζητοῦν τὴν ἀνέγερσιν Γηροκομείου. Τώρα τὸ ὄνειρόν μας αὐτὸ εὑρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πραγματοποιήσεώς του.

Ὕστερον ἀπὸ κόπους πολλοὺς καὶ προσπαθείας συνεχεῖς τοῦ ἐμπνευστοῦ τῆς ἰδέας Αἰδεσ. κ. Γεωργίου Μαστραντώνη, τῶν ἄλλων ἱερέων τῆς Περιφερείας μας καὶ πολλῶν ὁμογενῶν μας, ἱδρύθη Ὀργανισμός, ὅστις διατελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, μὲ τὸ ὄνομα Greek Archdiocese Welfare Foundation, καὶ ὁ ὁποῖος μοναδικόν του σκοπὸν ἔχει τὴν ἵδρυσιν Γηροκομείου ἐν Σικάγῳ καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς προνοίας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Θεὸς ηὐλόγησε δαψιλῶς τὸ ἔργον μας αὐτὸ καὶ ἡ Ὁμογένεια ὑπεστήριξε τοῦτο ἐκθύμως.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Ὀργανισμός μας ἔχει εἰς τὴν κατοχήν του εὐρυχωρότατον οἰκόπεδον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Lombard καὶ Army Trail τοῦ

Addison, Ill., ὀλίγα μόνον μίλια μακρὰν τοῦ κέντρου τῆς πόλεως τοῦ Σικάγου. Ἔχει ἀκόμη $100,000 εἰς τὸ ταμεῖόν του καὶ ἴσον ποσόν, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη εἰς ἡμᾶς ἡ Μεγάλη Ἐθνικοθρησκευτικὴ Ὀργάνωσίς μας ΓΚΑΠΑ, διὰ τὴν ἵδρυσιν ἰδίας πτέρυγος πρὸς προστασίαν ὀρφανῶν φερούσης τὸ ὄνομά της. Ἐκτὸς τούτων, ἔχει ἐπὶ πλέον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν τὸ σπουδαιότερον κεφάλαιόν μας, τὴν ἀγάπην, κατανόησιν καὶ ὑποστήριξιν ὁλοκλήρου τῆς Ὁμογενείας τοῦ Σικάγου.

Ἐσχάτως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νεαροῦ ὁμογενοῦς κ. Gordigan ὡς Ἀρχιτέκτονος τοῦ Ἱδρύματος, καὶ ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἡ μελέτη καὶ ἡ κατάστρωσις τῶν σχεδίων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὸ Ἵδρυμα οἰκοδομημάτων.

Ἐλπίζομεν σὺν τῷ χρόνῳ, νὰ κτίσωμεν εἰς τὸ ὡραῖον αὐτὸ οἰκόπεδόν μας, ὄχι μόνον τὸ Γηροκομεῖον καὶ τὴν πτέρυγα τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀλλὰ καὶ Ἐκκλησίαν διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν Χριστιανῶν τῶν Δυτικῶν Περιχώρων τοῦ Σικάγου καὶ Ἐκπαιδευτήριον καὶ Κοινοτικὸν Κέντρον, κ.λ.π.

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὰ πρῶτα οἰκοδομήματά μας θ ἀρχίσουν εὐθὺς μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀρχιτεκτον κῶν σχεδίων.

Τὴν Κυριακήν, 27ην Ἰουλίου, θὰ ἔχωμεν μεγάλ ἑορτὴν καὶ θὰ τελέσωμεν Ἁγιασμὸν ἐπὶ τοῦ οἰκοπ δου μας.

Χωροῦμεν πρὸς τὰ ἐμπρός, ὅλοι ἡνωμένοι, ὑπ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας, διὰ τὴ δημιουργίαν ἑνὸς μεγάλου, χρησίμου καὶ χριστιαν κοῦ ἔργου. Τὸ γεγονὸς ὅτι προηγήθη ἡμῶν ἡ Νέ Ὑόρκη ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἀνεκτίμητον πηγὴν θάρρου καὶ ἐμπνεύσεως.

Ζητοῦμεν τὰς προσευχὰς ὅλων τῶν Ὁμογενῶ μας, ὁλοκλήρου τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐπιθυμοῦμεν κα πάλιν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ Φιλανθρωπία καὶ ἡ Κοινω νικὴ Πρόνοια εἶναι ἔργον καὶ καθῆκον τῆς Ἐκκλη σίας μας, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὕπαρξίν της καὶ ἀναγ καῖον διὰ τὴν ἐξάπλωσίν της.

† Ὁ Ναζιανζοῦ ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 194)

1) $1,145.50 εἰς τὴν Atlantic Bank of New York καὶ

2) $8,245.89 εἰς τὴν First National Bank of Yonkers.

Ὀφείλομεν:

1) $92,838.36 εἰς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἠγοράσαμεν τὸ κτίριον, β) $20,000.00 εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Κλήρου, καὶ γ) $30,000.00 περίπου διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν χρεῶν μας ἀπὸ τὰς ἐπισκευάς, ἀνακαινίσεις καὶ διαφόρους ἄλλας ἀγορὰς διαφόρων ἀπαραιτήτων πραγμάτων διὰ τὸ Ἵδρυμά μας.

Τὸ σύνολον τοῦ χρέους μας ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν $142,838.36, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ $112,838.36 πληρώνονται εἰς τμηματικὰς δόσεις, αἱ δὲ ὑπόλοιπες 30 περίπου χιλιάδες πρέπει νὰ πληρωθοῦν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ Ἵδρυμα θὰ ἔχῃ καὶ τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν τροφίμων, τοῦ κτιρίου, πληρωμὰς προσωπικοῦ, τὰ ὁποῖα, βέβαια, θὰ καλύπτωνται ὡς ἑξῆς:

1) Ἀπὸ τὰς δωρεὰς τῶν ἀγαπητῶν μας ὁμογενῶν τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, 2) ἀπὸ τὰ βοηθήματα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς δίδῃ τὸ Welfare Department τοῦ Westchester County, καὶ 3) ἀπὸ τὸ Social Security ἑκάστου τροφίμου, τὸ ὁποῖον ἅμα τῇ εἰσόδῳ του εἰς τὸ Ἵδρυμα ὀφείλει οὗτος νὰ παραχωρῇ πρὸς αὐτό.

Οἱ τρόφιμοι θὰ ἀνέρχωνται εἰς 40 περίπου πρόσωπα, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Ἵδρυμα θὰ προσφέρῃ ἐκτὸς τῆς στέγης, τρία φαγητὰ ἡμερησίως, ἰατρικὴν παρακολούθησιν καὶ ψυχαγωγίαν.

Καὶ τώρα θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω μὲ μεγάλην συγκίνησιν τὰ ὀνόματα τριῶν προσώπων, τοὺς τρεῖς αὐτοὺς πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους συνεργάτας μου, ἤτοι τὸν θαυμάσιον ἄνθρωπον κ. Γεώργιον Εὐρυβιάδην, Διευθυντὴν τοῦ Γηροκομείου, τὴν κ. Θέμιδα Λάκωνος, Οἰκονόμον, ἡ ὁποία ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς, εἰργάσθη ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς προσλήψεώς της μὲ ζῆλον καὶ μὲ πραγματικὴν αὐτοθυσίαν, καὶ τέλος τὸν Ἐπιστάτην κ. Στυλιανὸν Λάσκαν, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα δύο προαναφερθέντα πρόσωπα κατέκτησαν κυριολεκτικῶς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ὅλων τῶν μελῶν, τῶν ἀποτελούντων τὸ ἐντιμότατον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γηροκομείου.

Τὰ μεγάλα καὶ κοινωφελῆ ὅμως ἔργα, ἀγαπητοί μου, δὲν γίνονται μὲ λόγια μόνον· πραγματοποιοῦνται κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν μὲ τὴν ἔμπρακτον ἀγάπην μας, ἡ ὁποία, διὰ νὰ φέρῃ τοὺς προσδοκωμένους καρπούς, πρέπει νὰ φθάνῃ μέχρις αὐτοθυσίας.

Κάθε εἴδους θυσίας ἀξίζουν οἱ λευκανθέντες ἀδελφοί μας πρωτοπόροι, πρὸς τοὺς ὁποίους σήμερον ἡ Ἐκκλησία μας ὀφείλει τὰ πάντα.

Δι' αὐτούς, τὸ Ἵδρυμα τοῦτο θὰ ἀποτελῇ τὴν μεγαλυτέραν ἱκανοποίησιν τὴν ὁποίαν μέχρι σήμερον ἔχουν αἰσθανθῇ, καὶ θὰ εἶναι ἡ ἐπιβράβευσις τῶν κόπων καὶ μόχθων των δι' ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔκαμαν μὲ τὸν τίμιον ἱδρῶτά των δι' ὅλους μας.

Τὴν ἀγάπην μας λοιπὸν αὐτήν, ἂς ἐξακολουθήσωμεν νὰ τὴν ἐκδηλώνωμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὥστε τὸ Ἵδρυμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον πολὺ ὀρθῶς ὠνομάσθη «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ», νὰ προσφέρῃ ἐπὶ ἔτη πλεῖστα τὴν ἀγάπην καὶ τὴν θαλπωρὴν εἰς τοὺς λευκανθέντας πρωτοπόρους ἀδελφούς μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

HEBREW---WHY NOT GREEK?

By MORTON SMITH
Professor of History, Columbia University

[*Supplementing Archbishops Michael's "The Greek Language" which is also in this issue, this article by Professor Morton Smith of Columbia University forcefully presents the necessity of promoting the study of Greek in our public schools, and suggests an organized program for this purpose, which should be actively supported by every Greek-American Orthodox.*

A renowned scholar, Professor Smith, who is especially interested in Greek cultural and ecclesiastical history, is spending this summer in Greece, making a study of the monasteries and their manuscripts and art.]

A HUNDRED years ago in the United States every college or high school which had any academic pretensions offered at least one course in Greek. Since the beginning of this century, vast numbers of Greeks came to this country, especially to Chicago and New York. At present, though Greek is still taught in the great universities and in a number of colleges, almost no high schools teach it. In New York City, for instance, there is only one public high school in which a course in Greek (and Latin) is offered; only five students are taking the course, and of these only one is a Greek.

Hebrew, by contrast, was never a part of the usual pattern of American high school teaching. A hundred years ago it was customarily offered only by colleges and theological seminaries. In the past hundred years vast numbers of Jews came to this country, especially to New York. At present, Hebrew is taught in eighty-four public schools in sixteen American cities, and in over two hundred colleges and universities. In New York City, in particular, it is taught in thirty-four junior high schools and thirty-three senior high schools of the public school system, to say nothing of private schools and colleges; the enrollment in the public school courses is in the neighborhood of 6,000, and many of the students are *not* Jews.

Behind this glaring contrast lies the work of a circle of devoted lovers of the Hebrew language, who set to work to save it *as a part of America's national heritage.* With this purpose they organized the Hebrew Culture Council* to study the problem systematically and direct the different sides of the campaign. Success began as recently as 1930, when Hebrew was first offered by two public high schools in Brooklyn. But the preparation behind that first step, and the continued, well-directed effort, which followed it, made possible the immense growth of the past eighteen years, during which in the New York public schools alone, almost 75,000 students have studied Hebrew.

The problem was not a simple one. If a language is to be taught in a public school there must be (1) teachers, (2) materials for teaching, (3) approval by the school authorities, (4) support by the community, and (5) pupils. Each one of these points presented special problems: *Qualified teachers* who knew Hebrew had to be found and persuaded to teach it (rather than some other, more popular, subject, which they might have taught), and the educational authorities had to be persuaded to provide courses for the training of teachers of Hebrew and examinations for licensing them. The required *materials for teaching* included not only text books (of which two have now sold more than 100,000 copies each) but also a suitable curriculum (which could not include religious material, banned by law from the public schools), standards for estimating progress, and the many secondary aids (Hebrew folk songs, dances, plays, maps, pictures and so on) which are much used in modern secondary education. *Approval by the school authorities* was contingent not only on the support by the community and the supply of pupils, but also on the ability of the committee to show that Hebrew would be of value to their students: would be accepted by colleges for the satisfaction of entrance requirements, could be carried on further in college study, and would open careers or intellectual fields not otherwise accessible. *Support by the communities* had to be organized through synagogues, women's organizations, and so on, and to go beyond mere demands to the school authorities for courses in Hebrew — it was most important that parents' committees be organized, parties be given for students, competitions arranged and prizes offered, and students and teachers alike encouraged not only by friendly interest, but also by substantial assistance, for instance in the form of summer scholarships for study in Israel, or in Hebrew-speaking summer camps in this country. *Securing pupils*, too, was not merely a matter of parental pressure: Many Jewish children, especially the children of immigrants, were highly critical of their parents and resentful of apparent ties with "the old country." Before they could be persuaded to study Hebrew they had to be convinced that it would not make them seem less "American"; they had to be shown that

* My information concerning this work is derived from Dr. Judah Lapson, Director of the Council. It is a pleasure to express here my thanks to him for his kindness.

the intellectual achievements of European civilization were the natural heritage of America and central elements of the American tradition. Incidentally, the establishment of Hebrew in the curriculum of the public schools has had a wonderful effect on the morale of the Jewish youth: They now feel that the cultural tradition of their homes is officially recognized by their country, and the tension between their loyalty to their homes and their attempt to identify with the surrounding world has been diminished.

Now if all this could be done for Hebrew — as it was — why can not something similar be done for Greek? Admittedly, there are many more Jews in the country — and especially in New York — than there are Greeks. Nevertheless, a beginning could be made at once by finding more students for the course in Greek offered at the Erasmus Hall High School in Flatbush, where the devotion of the principal, Dr. McNeill, and of the instructor, Dr. Weddick, has kept alive — but just alive — the tradition that Greek is taught in our public schools. This immediately should be strengthened, by increasing the enrollment in the course. Next, if sufficient students can be found, the proper steps should be taken, through the office of the Superintendent of Schools, to have Greek restored in several other high schools, located near the several centers of Greek population. Finally, certain junior high schools which serve the largest Greek communities, should be persuaded to offer Greek as a third language. (This last step is most important, for most students continue in high school the language they began in junior high, but very few begin a second.)

The first of these steps, at least, could certainly be achieved by immediate pressure from the Greek Archdiocese. But if the program is to have any long success it must be supported by the sincere efforts of the Greek laity, especially by the upper classes of the laity. Young Americans of Greek ancestry must see (and *not* only be told, for only seeing is believing) that the native language of their ancestors is a possession of which they, as Americans, should be proud. They must see that those Greeks who have been most successful in American life are also most concerned to maintain the knowledge of Greek in America. They must see that eminent Americans, who are not of Greek origin, share this concern. They must see that Greek is not necessarily a sign of split nationality, nor of religious devotion, but is, in its own right, one of the greatest intellectual achievements of mankind, and is therefore taught in American schools, as the native language of the political and cultural tradition which has made America.

To demonstrate these facts, and to support them wit all the secondary consideration and practical arrang ments which were necessary to produce the revival Hebrew, would require energetic leadership by a con mittee of distinguished and dedicated men and wome and the full-time work of an executive officer. But surel the goal deserves the effort. Greek is the basic languag of the western intellectual tradition. For any really s rious study of occidental philosophy or religion it absolutely essential. For any study of occidental literatur or history it cannot be foregone, unless the student willing to forego the original and formative document of his subject, and confine himself to works which merel carry on and develop the tradition. The lack of a rea command of Greek has reduced innumerable America scholars in these fields to second-rate repeaters of second hand information, and this state of affairs will not chang substantially until Greek is restored to secondary educa tion, for it is a language so complex and subtle that it ca hardly be mastered by those who do not begin it early Beside its essential position in the study of the humani ties, Greek is almost essential for serious study of sculp ture, classical architecture, and the graphic arts (som Athenian vases show, perhaps, the finest draftsmanshi the west has ever seen, and there are no more brillian examples of stylization than certain Byzantine icons) The fantastic palace of Byzantine civilization can be un locked only by Greek, and Byzantium and the Greek Levant are of the greatest importance for the medieva history of the west and for the history of Russia, Turke and the Balkans, down to modern times. The Balkan Turkish area is of particular strategic importance just a present, and Greece is central in it. Even were it not, th extraordinary charm of modern Greek culture, and es pecially the great achievements of modern Greek poetry deserve study in their own right. Finally, Greek scholarl publications, especially in the fields of history and archae ology, are of major importance for an area of studie much wider than that directly concerned with Greece And all this has said nothing of the importance of mod ern Greek as a language of business and an internationa language throughout the Balkans and the Near East! A language which occupies such a position in the intellectua and historical worlds is one we cannot afford to d without. The revival of the study of Greek in our school should be a major concern of every literate American and if the Americans of Greek ancestry will take the lead in working for it they will perform a most valuabl public service.

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ἔχει ἀνάγκην νέων κτιρίων διὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Ἀρρένων καὶ Σχολεῖον: St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ἀναμένουν τὴν ἐγγραφὴν τῶν παιδιῶν μας. Ἐγγράψατέ τα ἐγκαίρως εἰς τὰ Ἑλληνο-Ἀμερικανικά μας Σχολεῖα, Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινά.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ λέγει: «Τοῦτο πάντων αἴ-
ον τῶν κακῶν, τὸ μὴ εἰδέναι τὰς Γραφάς, χωρὶς
πλων εἰς πόλεμον βαδίζομεν καὶ πῶς ἔδει σωθῆ-
αι... Ἂν λύπη συμβῇ, ὥσπερ εἰς ἀποθήκην φαρμά-
ων ἔγκυψον. Λάβε παραμυθίαν ἐκεῖθεν τοῦ δεινοῦ,
ν ζημία, ἂν θάνατος, ἂν ἀποβολὴ οἰκείων, μᾶλλον
μὴ ἔγκυπτε, ἀλλ' ἀνάλαβε πάντα, ἔχε ἐπὶ τῆς δια-
οίας». Αὐτὰ λέγει ὁ Ἰ. Χρυσόστομος διὰ τὴν μελέ-
ην καὶ γνῶσιν τῶν Γραφῶν. Πρέπει, κατ' αὐτόν, νὰ
μεθα τόσον οἰκεῖοι μὲ τὰς Γραφάς, ὥστε εἰς κάθε
ερίστασιν τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας, καὶ μάλιστα
υσμενῆ καὶ δυσάρεστον, νὰ ἐνθυμούμεθα καὶ κάτι
χετικὸν ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Διὰ νὰ γίνῃ, ὅμως,
οῦτο, ἡ μελέτη τῆς Γραφῆς πρέπει νὰ εἶναι καθημε-
ινή μας ἀσχολία. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ Καινὴ Διαθήκη,
ουλάχιστον, πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀπαραίτητον βιβλίον
άθε Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου οἰκογενείας. «Κτᾶσθε
ιβλία φάρμακα τῆς ψυχῆς· εἰ μηδὲν ἕτερον βούλεσθε,
ὴν Καινὴν κτήσασθε, τῶν Ἀποστόλων τὰς Πράξεις,
ὰ Εὐαγγέλια διδασκάλους διηνεκεῖς», προσθέτει ὁ
ὐτὸς ἱερὸς Πατήρ. Γίνεται τοῦτο εἰς τὴν πραγματι-
ότητα; Ἢ μήπως ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξετόπισεν ἡ τηλε-
ρασις, τὸ ραδιόφωνον, τὸ χαρτοπαίγνιον, ἡ ἄσκοπος
αὶ ἐπιζήμιος φλυαρία;

▪

ΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ, βεβαίως, εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ ἐν-
ιαφερθοῦν καὶ διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν ὑπόθεσιν. Ὁ
ερεὺς θὰ τονίσῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις τὴν
ανάγκην ὅπως τὰ μέλη τῆς Κοινότητος εἶναι γνώριμα
μὲ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ
ντίτυπα τῶν Γραφῶν. Εἶναι τεραστία ἡ εὐθύνη τοῦ
λήρου διὰ τὴν πνευματικότητα τοῦ λογικοῦ των ποι-
νίου. Αἱ φοβεραὶ χοροεσπερίδες, εἰς τὰς ὁποίας οἱ
ριστιανοί μας καταναλίσκουν ὅλας των τὰς δυνάμεις
ὰς ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικάς, εἶναι οἱ μεγαλείτε-
οι ἐχθροὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τῆς πηγῆς αὐ-
ῆς, τῆς μελέτης δηλαδὴ καὶ τῆς γνώσεως τῶν Γρα-
ῶν. Διὰ νὰ ἀντιστῇ εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῶν ἀντι-
νευματικῶν τούτων ἐκδηλώσεων καὶ εἰς τὰς πιέσεις
κείνων, ποὺ τὰς ὀργανώνουν, ὀφείλει ὁ κληρικὸς νὰ
χῃ ἀναπτύξῃ ἐντός του ἔντονον καὶ ἀκμαίαν πνευμα-
ικὴν ζωήν, αὐτὸς πρῶτος δίδων τὸ παράδειγμα τῆς
ακτικῆς, συστηματικῆς καὶ καθημερινῆς μελέτης τῶν
Γραφῶν. Ὁ κόσμος διαθέτει μυρίους πράκτορας διὰ
τὴν ἐμβάθυνσιν καὶ ἐπικράτησιν τῆς ὑλιστικῆς ζωῆς.
Χρειάζεται ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλη-
σίας ἀγὼν συνεχὴς καὶ ἀληθῶς τιτάνιος διὰ νὰ ἀντι-
μετωπίσῃ τὴν ἰταμὴν δρᾶσιν τῶν μυρίων πρακτόρων
τῆς ὑλιστικῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου.

▪

ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Περι-
φερείας ἀποτελεῖ πραγματικότητα κατὰ πάντα εὐχά-
ριστον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνός. Ἀπὸ τότε ἐδέ-
χθη τοὺς τροφίμους του, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπε-
σκευάσθη, ἀνεκαινίσθη καὶ ἐπιπλώθη. Πρόκειται
περὶ ἱδρύματος ἀμέμπτου ἐμφανίσεως, δύναταί τις
νὰ εἴπῃ. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ, ἄνευ ὑπερ-
βολῆς, ὡς πρότυπον καὶ ὑπόδειγμα διὰ κάθε ἵδρυμα,
ποὺ πρόκειται εἰς τὸ μέλλον νὰ δημιουργηθῇ εἰς οἱανδήποτε ἀπὸ τὰς Ἐπισκοπικάς μας Περιφερείας. Πρόκειται περὶ ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον, ὅπως καὶ τὰ ἀδελφά του δύο ἀρχαιότερα ἱδρύματα, τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, θὰ ἠδυνάμεθα μὲ ἀληθινὴν ὑπερηφάνειαν νὰ ἐπιδεικνύωμεν ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Ἀμερικανοὺς πολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐξ Ἑλλάδος ἐρχομένους ὁμαίμονας καὶ ὁμοδόξους. Εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου ὁ Ἱερὸς Κλῆρος τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, ποὺ ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ πρώτου μας Γηροκομείου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸ σημερινόν του οἰκοκυρευμένον καὶ πολιτισμένον ὕψος του. Τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας πρέπει νὰ διατηρῇ ζωντανὸν καὶ ἄγρυπνον τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου, φροντίδι καὶ μερίμνῃ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

▪

ΚΑΙ ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ θὰ ἔπρεπε νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὸ ἕτερον ἵδρυμα ποὺ ἀποκτᾷ τώρα ἡ Ἐκκλησία, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν γενναιοφροσύνην τῆς μεγάλης Ὀργανώσεως Ἀχέπα. Πρόκειται περὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων, ποὺ δημιουργεῖται ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ κτήματος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Ὑπῆρχε πολὺ μεγάλη ἀνάγκη καὶ τοῦ ἱδρύματος αὐτοῦ. Διότι πολλὰ ἄρρενα παιδιά, εἴτε ὀρφανά, εἴτε ἀνήκοντα εἰς διαλυομένας οἰκογενείας, ἐχάνοντο μέχρι τοῦδε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν. Περισυνελέγοντο ἀπὸ διαφόρους ξένας ὀργανώσεις καὶ παρείχετο εἰς αὐτὰ ἀνατροφὴ καὶ γενικῶς διαπαιδαγώγησις, πᾶν ἄλλο ἢ Ἑλληνοχριστιανική. Ἴσως μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ νὰ ἐγίνοντο καὶ ἐχθροὶ παντὸς Ἑλληνικοῦ καὶ Ὀρθοδόξου. Ὀφείλομεν, διὰ τοῦτο, νὰ εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες πρὸς τὴν Ὀργάνωσιν Ἀχέπα, διότι θὰ πληρώσῃ τὸ μέγα κενόν, ποὺ ὑπάρχει ἐν τῇ φιλανθρωπικῇ δράσει τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Θὰ ἀποκτήσωμεν συντόμως Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων καὶ ἐν συνεχείᾳ καὶ νέον σχολικὸν κτίριον, ἀπολύτως ἀπαραίτητον καὶ τοῦτο διὰ τὰ παιδιά, ἄρρενα καὶ θήλεα, τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου. Ἂς εἴμεθα, ὅμως, ὅλοι εὐγνώμονες, πρώτιστα καὶ μάλιστα, εἰς τὸν Ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα καὶ Θεόν, διὰ τὰς ἀγαθὰς ἐμπνεύσεις, ποὺ χαρίζει εἰς τοὺς Ἑλληνορθοδόξους μας Ὁμογενεῖς.

The International Missionary Council and the World Council of Churches: The Orthodox Position

In the last issue of the *Orthodox Observer* we pointed out that the objections of the Greek Orthodox Church to the proposed merger between the International Missionary Council (I.M.C.) and the World Council of Churches (W.C.C.) which will be voted on in the Ceylon Council in 1961, were neither antagonistic nor "uncooperative" but were based on a very real concern lest this suggested union weaken the unity and essential purpose of the W.C.C. This concern will emerge more clearly if we analyze the official Orthodox stand, emanating from the Ecumenical Patriarchate, in this vital matter. The position of our Church, which was explained by Archbishop Michael to the Central Committee of the W.C.C. at the Yale Divinity School Conference last year, stresses the following four points:

1) The I.M.C. which has an avowed missionary function, and is therefore only partially an ecclesiactical organization, is very active in proselytizing within the realm of the Eastern Orthodox Churches. If merged with it, the W.C.C. will present a dubious aspect, and may run the risk of not being considered as a Council of cooperating Churches, but may be regarded, instead, more as an organization of Missionary groups having common missionary aims and purposes.

2) The suggested merger between the I.M.C. and the W.C.C. contravenes and is irreconcilable with the Constitution of the W.C.C. which plainly and unequivocally states that its members should be composed only of established Churches and Denominations, the ecclesiastical structures of which are clearly defined and apparent. Since the I.M.C. is not a Church in the real sense of the word, its union with the W.C.C. will place the latter in a position that invalidates the letter and spirit of its Constitution, by virtue of which it exists and functions as a strictly Church group.

3) If the proposed union is put into effect, the tradition and practice of inducting into the W.C.C. only Churches and Denominations having the same rights and privileges, will be radically altered. This tradition and practice has been zealously preserved to the present day by the W.C.C. in order that its balance might be retained, and in order that it should not develop either into a Super-Church, dictatorial in spirit, or diminish into an organization lacking the essential purpose of ecclesiastical unity. Consistent with the famous statement of aims made in the Toronto Conference of 1920, the W.C.C. should remain, as its name indicates, a *Council of Churches.* Should it become, with the suggested merger, a medium of missionary activities, then our Orthodox Church may find itself estranged from the W.C.C. on the grounds that its union with the I.M.C. has diverted the original purpose for which the W.C.C. was established.

4) If the I.M.C. and the W.C.C. are united and if missionary aims become paramount in the new organization, then the basic ecclesiastical criteria of the new body will inevitably undergo a change, compelling perhaps all its members to assume missionary and proselytizing activities within themselves and among each other. Even the possibility of such a course must be objected to by the Orthodox Church, which has always held the position that it is the One, Holy, Catholic and Apostolic Church, on the grounds that the new direction which may result from the union of the I.M.C. with the W.C.C. will lead away from the path which our Church has traditionally pursued as a sacred institution, with a unity of ecclesiastical purpose, as established by God.

In the next issue of the *Orthodox Observer*, we shall deal with some of the more meaningful implications of the Orthodox position on this question that have been outlined above.

✝ LITRAS FUNERAL HOME ✝

INCORPORATED

OUR FIRST THOUGHT when called is:

- To provide *Prompt, Courteous Service;*
- To give an *Estimate of Cost* in advance for *Complete Funeral* that is within the *Family Means;*
- To give the best in *Quality and Dignified Service.*

WE ARE DEDICATED in serving the GREEK FAMILIES of the following COMMUNITIES:

NEW YORK CITY
Holy Trinity (Cathedral)
Saint Spyridon
Saint Eleftherios
Saint Gerasimos
Saint George Tropaioforos
St. John St. Nicholas
St. George & St. Demetrios
Annunciation
Saint Barbara

BRONX
Zoodochos Peghe
SS. Constantine and Helen

YONKERS
Prophet Elias

BROOKLYN
Saint Constantine
Kimisis Theotokou
Three Hierarchs

QUEENS
Astoria — St. Demetrios
Corona — Transfiguration
Jamaica — St. Demetrios
Flushing — St. Nicholas

STATEN ISLAND
Holy Trinity

LONG ISLAND
Hempstead — St. Paul
Patchogue — St. John
Huntington — St. Peter

Chapel Facilities Available in All Communities

MAin 4-4530

The Guide for the Christian of the Greek Orthodox Church of America--IV

By His Eminence ARCHBISHOP MICHAEL

[*The first three installments of this treatise consisted of an Introduction, followed by the Holy Clergy and Vestments and by the Sacraments of Baptism, Chrismation and the Holy Eucharist. The text now follows with a discussion of the Sacrament of Confession.*]

HOLY CONFESSION

HOLY CONFESSION is the fourth compulsory Sacrament, without which there can be no salvation for the Christian. It is the duty of every Greek Orthodox to find the suitable Confessor for himself, and to confess at least twice a year or whenever he feels his conscience heavy and wishes to relieve his soul.

The Fathers of the Church call Holy Confession a second baptism. They do so because they want to stress the effectiveness and usefulness of confession. This means in other words that as in baptism the infant is purified completely from "original sin" by confession, the Christian is purified from all sins that he has committed up to the moment of his confession, and comes out of the confessional as pure as the infant after his baptism.

Unfortunately, there are many people who incorrectly think that it is sufficient to confess in front of the holy icons, or to other Christian brethren in order to receive the Holy Communion. These Christians forget the vital fact that when we confess, the confessor represents our Lord Jesus Christ, the founder of the Sacrament of Holy Confession. Let us reveal what Christ said to His pupils after His Resurrection when He founded the Sacrament of the Holy Confession: "Receive ye the Holy Ghost: Whosesoever sins ye remit, they are remitted unto them: and whosesoever sins ye retain, they are retained." From this it is apparent that the Apostles and the pupils of Christ have received the authority and the power to remit and to retain men's sins. And according to the Word of God, there were many who confessed before the pupils and Apostles of the Savior.

The power and the authority of the Apostles and their disciples to hear Confession has passed on to later ecclesiasts of our Church by our Lord through the Apostolic succession. Where this succession has been interrupted, where the episcopal office, which constitutes the guarantee of the apostolic succession does not exist, neither can the Sacrament of Repentance or Confession exist as we the Orthodox understand it.

To be certain that one will be forgiven for his sins, he must confess before a priest confessor, who has been ordained by a Bishop, and whose right of priesthood stems from the authority vested in the Apostles of our Lord. Thus a living chain, linked to the Apostles, is continued by our present-day priests and bishops. The confessor before whom one confesses is a living link in this unbroken chain. He is the latest and living representative of Jesus, and it is in the name of our Savior Jesus Christ Himself that our confessor may or may not forgive our sins.

The confessor is a spiritual father. Like a father, he must know personally his child in order to love him, to have affection for him, to feel his sorrows, his griefs, his moral traumas. He also acts like the doctor, who in treating a bodily illness, must know the patient personally, his past, his present, the conditions under which he became sick, in order to be able to formulate the right diagnosis of the sickness and to give to his patient proper advice and prescription.

It is only in the Orthodox Church that this great Sacrament of Confession is performed in the correct way so that it may have the effectiveness and the power that was given it by the Founder Jesus Christ. The Greek Orthodox who properly approaches the Sacrament of Holy Confession must prepare himself by (a) self-examination, (b) contrition, (c) the resolution not to commit the same sin again, and (d) a sincere inclination to give a true and a full confession before the confessor.

In self-examination, the Christian withdraws alone and intensely examines his past. In so doing, he will remember all his sins without any difficulty. Fortunately we often forget our good deeds and are more apt to recall our sins, especially our more serious ones. If he wishes, the Christian may mention this most human characteristic for the consideration of the confessor.

In contrition, it is not sufficient that the Christian merely recall his sins, major or minor. He must also experience contriteness and shame over them. He must feel sorrowful because he violated the divine orders and despised and grieved our Father in Heaven. He must repent and resolve that with the power and the assistance of God he will not repeat his sins. Then he may hasten to confess. "I will arise and go to my father." He must confess with the conviction that the confessor represents our common Father; consequently, he must confess with

absolute sincerity, as he would talk and confess to his own kind father in the flesh.

All sins are forgiven by God through our confessor, if repentance is sincere. We may safely say this, even though the Church divides sins into major and minor, mortal and venial.

Mortal sins are those which may cause the death of the soul or spiritual mortification if the Christian does not truly wish to repent. The mortal sins are: pride, avarice, lust, envy, greediness, anger, and slothfulness. The opposites of these seven mortal sins are the following seven virtues: humility, charity, prudence, affection, temperance, gentleness, and prayer.

In addition to the seven mortal sins there is the greatest of all sins which is called the blasphemy against the Holy Spirit. Such is every sin that proves the callousness of the sinful, every sin which is committed without conscious remorse. For example, there is an instance of blasphemy against the Holy Spirit when the sinner thinks that there is no Divine Providence, that everything has been made and is made by chance, that outside of tangible matter which we can see and touch there is nothing else, and that when we close our eyes there is for us no after life.

Communism has become a classic example of blasphemy against the Holy Spirit, for its mentality and its pragmatic explanation of the universe exemplify materialism. There is also blasphemy against the Holy Spirit for the person who thinks that his sins are so serious that they cannot be forgiven by God. This is indeed blasphemy because such a person considers sin inexcusable and therefore beyond the power of Omnipotent God to understand and forgive.

To this last category also belong those who commit suicide, because every Christian who comes to this extreme, reveals that he does not believe in the charity of God, that he imagines that his problem is superior to the omnipotence and charity of God, that his lack of faith has confused and conquered his soul. It is exactly for this reason that those who have committed suicide are not buried in the same way as the other Christians whose hope is in God.

We repeat, however, and we strongly stress the fact that even our major sins, which may be considered as mortal sins, are not unforgivable. For forgiveness, it is sufficient that the Christian shows sincere repentance and the decision never to turn again to that sin. There are many examples of this: the example of the thief who repented on the cross, of the sinful woman whom Christ forgave (St. Luke, chapter 7), of the prodigal son who was so gladly welcomed back by his father (as our Saviour Who has told this parable assures us), that of Apostle Peter who denied Christ and then repented, and finally that of Apostle Paul who returned to Christ in a miraculous way, outside Damascus. All these examples convince us completely that the charity of God, and His omnipotence, are superior to any sin, even the worst and most repulsive.

But how, one will ask, can the sinful recover from the great sins and repent? The answer is that such repentance is effected by God through the will of the sinners. First it is the work of God, Who uses many means so that the sinful may return to Grace, as did the prodigal son. It is impossible to describe these ways, which only the infinite and inscrutable wisdom of God knows. But it is also through God and our own work — our intensive, sincere and regular prayers — that we come to influence sinners and help them bring about their repentance. The more we go back and study the beginnings of the Church and the earlier years of Christianity, the more we are convinced of the power of prayer, thanks to which even notorious sinners could become great Saints.

Next in the order of the Sacraments is that of Ordination, which was discussed in the Chapter on "The Holy Clergy and Its Vestments" contained in the second installment of this series, which appeared in the May issue of the "Orthodox Observer." Next month, the Sacrament of Marriage will be discussed.

INTERSTATE MARBLE AND GRANITE WORKS
DEMETRIOS VRAHOPOULOS & SONS
Graduate Sculptor of the National Metsobian Polytechnic of Athens, Greece

Ἐκτελοῦμεν
ΤΕΜΠΛΑ — ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ — ΠΑΓΚΑΡΙΑ
ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥΣ ΘΡΟΝΟΥΣ, κ.λ.π.
Ἐκ Φυσικῶν Μαρμάρων

1259 FLUSHING AVE. BROOKLYN, N. Y.
Phone: EV. 6-8502-3 — Evenings: IL. 9-2896

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΗΡΟΠΟΙΕΙΟΝ
METROPOLITAN ECCLESIASTICAL CANDLES
Σᾶς προμηθεύει ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ κηρία.
Τὰ ἀπόκερα χύνονται εἰς ὅλα τὰ μεγέθη κηριῶν κίτρινα.

Ecclesiastical Candles
Sanctuary and Votive Lights

24 SOUTHARD STREET, PATERSON 3, N. J.
OLIVER 2-2799 SHerwood 2-0912

ORTHODOXY AND HELLENISM

The opening of the first Greek Orthodox Home for the ed, located at 3 Lehman Place in Yonkers, near the w York City line, was celebrated on May 25 with appriate and impressive ceremonies.

Among the speakers were Archbishop Michael, Honary Chairman; the Very Rev. Neophytos Spyros, Presint; Mrs. Basil Vlavianou, Chairman of the Women's mmittee; General Van Fleet (U.S.A. Retired, who head- American Forces in Greece following World War II); nbassadors of Greece George B. Melas and Christian X. lamas (to the United States and the United Nations, spectively); the Hon. Constantine Triantafyllakos, Con- l General of Greece; and Rev. Nicholas Athans of onkers. Blessings were also read from His All-Holiness henagoras I, the Ecumenical Patriarch.

The first residents of the beautifully renovated and rnished Home for the Aged are already enjoying the hique Greek Orthodox environment and hospitality afrded by the Home, which will soon be filled to its pacity of forty, not including its highly qualified resint staff. It is hoped that a similar Home for the Aged ill soon materialize in each of our other six Diocesan istricts in the United States.

▪

The Very Rev. Leonidas C. Contos, Dean of the Saint ophia Greek Orthodox Cathedral of Los Angels, is one f an interfaith team of five American religious leaders o go to the Soviet Union and other countries in Europe nd the Middle East to hold conversations with religious nd political leaders. It will be the first time an interfaith eam has gone to that area. They will take up problems elating to the role of all religious groups in the world oday.

Sponsored by the National Conference of Christians nd Jews, as part of the government's Cultural Exchange rogram, the group left New York on June 5. Besides Moscow, the itinerary will include Warsaw, Belgrade, Budapest, Vienna, Prague, Istanbul, Israel, Egypt, Rome, Geneva, Paris, and London.

▪

Greek Orthodox Memorial Prayers were said on behalf of the Greek Archdiocese for the Unknown Soldiers y the priests of our St. Sophia and SS. Constantine and Helen Churches in Washington: the Very Rev. A. N. Kaloussis, Rev. D. G. Kalaris, and Rev. John Tavlarides. The services were held at noon on the day before Memorial Day beneath the huge dome of the Capitol in Washington, where the Unknown Soldiers of World War II and the Korean conflict lay in state.

▪

At the Commencement Exercises of the Holy Cross Orthodox Theological School in Brookline, Mass., held on June 1, the following degrees were conferred to the Class of 1958:

Bachelor of Arts in Theology:

Mr. Peter V. Balam
Rev. George A. Karahalios
Rev. Spyridon T. Kezios
Rev. John M. Liadis
Mr. Angelos J. Philips
Mr. Charles P. Sarelis
Mr. Daniel C. Skifas
Mr. Constantine J. Simones
Mr. Robert G. Stephanopoulos
Mr. Steve P. Theophilos

Bachelor of Divinity:

Mr. Alexander P. Veronis

Bachelor of Arts (for the fulfillment of requirements):

Rev. Peter Atsales
Rev. Theodore Baglaneas
Rev. Demetrios Constantellos
Rev. James Tavlarides

Bachelor of Divinity (for the fulfillment of requirements):

Rev. Constantine Bebis
Mr. Peter Chrysafides
Mr. Milton B. Efthimiou
Rev. Stanley Harakas
Rev. John Skifas
Mr. George Stephanides
Mr. Marinos A. Vinas

ΟΜΙΛΕΙΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ! Τὸ Σπίτι εἶναι τὸ καλλίτερο Σχολεῖο. Οἱ Γονεῖς εἶναι οἱ καλλίτεροι Διδάσκαλοι, καὶ μάλιστα ἡ Μητέρα.

☆

ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι τῆς Κορέας ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἱματισμόν, ἔστω καὶ ἐλαφρῶς μεταχειρισμένον. Ἀποστείλατε τὰ δέματά σας: Welfare Office Greek Cathedral, 319 E. 74th Street, New York 21, N. Y.

☆

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ ἀνεγείρει νέα κτίρια: Ἱερὸν Ναόν, Παραδόσεις, Βιβλιοθήκην, Γυμναστήριον, κ.λ.π. 50 Goddard Avenue, Brookline, Mass.

Why I Believe--VI

By The Rev. DEMETRIOS J. CONSTANTELOS
Perth Amboy, New Jersey

[The first five installments included a discussion of the challenge of religion, the awakening interest in religion as a characteristic of modern man and the history, origins and definitions of religion. The text continues with the significance of religion.]

MEANING AND PURPOSE OF RELIGION

THE conception that the origin of religion is in revelation, presupposes the existence of two factors. First, that which we call God and second, that which we call man. The relationship between these two factors may be also called religion in its simplest form. This relationship is being manifested through supplementing spiritual and moral activities. And since this kinship is based on obedience by man toward God, God commands and orders, while man obeys and executes God's commands. Moreover, God reveals Himself to man gradually, making known His nature and attributes which, if accepted and believed in by man, enable him to make progress in his religious and human experience. God has endowed man with a tendency and inclination to associate himself with his Creator. Such a tendency exists proportionate with man's spiritual capacities, which are determined by factors such as mental, hereditary, sociological and even climatalogical conditions. Hence, we have a variety of religious expression and the different forms in which men have manifested their religious beliefs.

For these reasons, religion has expressed the essential but changeable spirit of human life in various ages and nations accordingly. The religion of a race is the truest expression of its character and reflects most faithfully the attitudes, aims, and policies of men. Some religions have principles of truth revealed by God in accordance with the needs and characteristics of certain peoples. However, these are complete and self-sufficient religious truths. What does religion stand for? What is its end? "Life, more life, a larger, richer, more satisfying life is, in the last analysis, the end of religion." (William James, "The Varieties of Religious Experience.") That is, the values of religion are practical and they are intended to suggest that they are ends, goals, ideals, toward which the religious urge strives.

Essentially religion is two-sided: it offers something and it demands something. From primitive times, religion has been conceived of as imparting both materia and spiritual attributes. First, it offers an enhancemen of courage, group unity, personal moral power, peace o soul and mind, and creative insight. But the inheren meaning and drive of religion rests not in what it give but in what it asks, in what it demands. It demands be lief, moral endeavor and worship, centered in the powe acknowledged as God.

Our Greek Orthodox Church teaches that dogma ethics and worship must constitute the bases of our religious life. Not one of these alone, but all three together constitute the demands made by religious spirit upo the whole of life. We cannot say, for example, that faith of itself is enough and that since we have faith we need not be moral. Neither may we say that if we possess morality and belief in God, we need not go to Church for worship. No! The truly religious person must possess faith, must live morally and pray sincerely. It is evident that religion both offers and demands much.

This is as it should be, for a religion which offers much, but asks for little or nothing in return, is never strong. We weaken religion if we try to soften its demands. The ultimate purpose of religion is the eterna salvation of the inner essence of man and the eterna preservation of the human spirit, which is joined to and governed by ideal values. Religion stands for the spirit with its divine origin, its spiritual nature, and its infinite worth. The human spirit is the most valuable attribute in the universe, revealing the real nature of the Creative Power and the ultimate meaning of creation, and proving that the only eternal element in a world of change is the essential Christian Creed.

In the next issue, Part VII: The Explanation and Unity of Religions.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ἔχουν σκοπὸν τὴν διαφώτισιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν Χριστιανῶν μας. Ζητήσατε Κατάλογον. Ἀποστέλλεται δωρεάν.

ΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΣ, χωρὶς νὰ ζητοῦν τίποτε, προσφέρουν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας, καὶ μορφώνουν ἀρίστους, συνειδητοὺς Ἑλληνορθοδόξους Χριστιανούς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

Αἱ εὐχαὶ τοῦ Προκαθημένου τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρ Ἀθηναγόρου, συνοδεύουν κάθε σημαντικὴν ἐκδήλωσιν προσδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας. Εἰς τὰ Εὐγκαίνια τοῦ Γηροκομείου, εἰς τὴν Ἐλετὴν τῆς ἀπονομῆς πτυχίων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, εἰς τὴν τελετὴν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, εἰς τὰ μεγάλα ἐτήσια συνέδρια τῶν Ὀργανώσεών μας, ἐνισχύει καὶ τονώνει πᾶσαν προσπάθειαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ὁμογενείας. Εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους ἐξ ἄλλου τὸ Φανάριον Ἑλληνοαμερικανούς καὶ προσερχομένους ἵνα προσκυνήσουν εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρον καὶ ἀσπασθοῦν τὴν δεξιὰν τοῦ Πατριάρχου, ἐπιφυλάσσεται στοργικωτάτη Πατρικὴ ὑποδοχή. Διότι ἡ ἐπίσκεψις ὁλαθῶν τῆς Ἐκκλησίας τέκνων ἀπὸ ὅσον μακρυνὰς χώρας μαρτυρεῖ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὰς ἀνεκτιμήτους Παραδόσεις μας, καὶ χαρίζει εἰς τὸν Πατριάρχην μας ἀσύγκριτον πνευματικὴν χαράν, τόσον σπανίαν μάλιστα σήμερον . . .

Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας

Ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀκαμάτου κ. Θ. Μοσχονᾶ, Μ. Ὑπομνηματογράφου καὶ Βιβλιοφύλακος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἐξεδόθη τόμος 124 σελίδων 8ου σχήματος, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΑΝΑΛΕΚΤΑ», περιέχων ἀξιολόγους μελέτας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικήν.

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 26ῃ Ἀπριλίου, ὁ Μητροπολίτης Νουβίας Ἄνθιμος, ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν. Ὁ ἀείμνηστος ἐγεννήθη ἐν Πύργῳ, Καρδίτσης, τὴν 21ην Νοεμβρίου 1890, ἐχειροτονήθη Διάκονος τῷ 1912, ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῷ 1914 καὶ εἶτα εἰς τὴν Νομικὴν αὐτοῦ Σχολήν, ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος τῷ 1924, καὶ προήχθη εἰς Μητροπολίτην Νουβίας τῷ 1940, ὑπὸ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρου. Ἀπὸ τετραετίας διωρίσθη Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου Νουβίας κυροῦ Ἀνθίμου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

Ἐκκλησία Ἀντιοχείας

Ἀπεβίωσεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλέξανδρος

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ «Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς» Ἀλέξανδρος Γ΄., ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν Δαμασκῷ, τῇ 17ῃ Ἰουνίου ἐ.ἔ., «ἐν γήρᾳ πίονι», ἐν ἡλικίᾳ 90 ἐτῶν.

Ὁ ἀείμνηστος Προκαθήμενος τῆς ἀδελφῆς Ὀρθοδόξου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας κυρὸς Ἀλέξανδρος ἐγεννήθη τῷ 1868, ἐσπούδασε Θεολογίαν ἐν τῇ Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησε τῷ 1894, χειροτονηθεὶς εἰς Διάκονον καὶ Πρεσβύτερον, τῷ δὲ 1906 εἰς Ἐπίσκοπον. Εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ἀνερρήθη τῷ 1931. Τῷ 1953, ἐπεσκέφθη τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν, γενόμενος δεκτὸς μετὰ βαθείας χαρᾶς καὶ ἐγκαρδιότητος παρὰ πάντων, καὶ ἀνῆλθε μετ' Αὐτοῦ τὸν πευκόφυτον λόφον τῆς πνευματικῆς Τροφοῦ αὐτοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, ἔνθα προέστη τῆς εἰδικῆς πανηγύρεως καὶ τελετῆς, ὡς ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐν τῇ ζωῇ ἀποφοίτων τῆς γεραρᾶς ταύτης Σχολῆς. Ἐκυβέρνησε τὴν Ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας ἐπὶ 27 ἔτη, ἅτινα εἶναι, ἴσως, καὶ τὰ πλέον κρίσιμα αὐτῆς.

Δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ὅπως εἰς μὲν τὴν δεινὸν ἐκ Βορρᾶ κίνδυνον διατρέχουσαν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας ἀρχηγὸν ἀναδείξῃ τὸν βέλτιστον, τὴν δὲ ψυχὴν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου κυροῦ Ἀλεξάνδρου ἀναπαύσῃ ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ σκηναῖς δικαίων.

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

Δύο μεγάλα προβλήματα ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ πρεσβυγενὴς Σιωνίτις Ἐκκλησία. Α΄. τὸ τοῦ Πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τὸν ὁποῖον συνέχουν τὰ ἀκαλαίσθητα καὶ χονδροειδῆ σιδηρᾶ ἱκριώματα τὰ ὁποῖα ἔστησε περὶ Αὐτὸν ἡ πάλαι ποτὲ Ἀγγλικὴ Διοίκησις Παλαιστίνης, καὶ Β΄. τὸ τῆς ἐπανδρώσεως. Ἡ παλαίφατος Ἀγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης ὑφίσταται ὀσημέραι καὶ νέας ἀπωλείας στελεχῶν, λόγῳ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας ἀδελφῶν αὐτῆς. Τὴν θέσιν ὅμως τούτων δὲν ἀναπληρώνουν ἐπαρκῶς νέοι Μοναχοί. Εἶναι καιρὸς οἱ ἁρμόδιοι νὰ προσέξουν καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὸ Σεπτὸν Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἰς τὸν ἀγῶνα του, ἀγῶνα ἐπιβιώσεως τῆς Ἑλληνικότητος αὐτοῦ καὶ διατηρήσεως τῶν πολλαχόθεν ὑπονομευομένων αἰωνοβίων δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πανσέπτων Προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς.

Ἐκκλησία Ρωσσίας

Αἱ λαβοῦσαι χώραν τὸν Μάϊον ἑορταὶ τῆς 40ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἐπανασυστάσεως τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἀποτελοῦν, καθ' ἑαυτάς, ἓν χαρμόσυνον γεγονός. Δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ τὴν προσοχήν μας τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας, ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς «ἐπανασυστάσεως» τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου της. Ἡ «ἐπανασύστασις» συμπίπτει μὲ τὴν περίοδον τῶν διωγμῶν της, ὁμοίους τῶν ὁποίων δὲν ἐγνώρισεν ἄλλη Ἐκκλησία κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον. Καὶ ὅμως ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας ἐξῆλθε νικήτρια καὶ ἀπὸ τὰς δοκιμασίας αὐτάς, μὲ τὴν αἱμάσσουσαν πορφύραν καὶ τὸν μαρτυρικὸν φωτοστέφανόν της. Εἰς τὴν παγχριστιανικὴν αὐτὴν χαράν συμμετέσχον, μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι: Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Κύπρου καὶ Ἑλλάδος. Ἡ πραγματικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἀθέου Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος προέρχεται βεβαίως ἀπὸ τὴν πρόθεσίν του νὰ ἔχῃ τὴν Ἐκκλησίαν ὑποχείριον ὄργανόν του. Ἄλλο τὸ ζήτημα ἂν θὰ τὸ κατορθώσῃ. Ἀπόδειξις δὲ τῶν πολιτικῶν σκοπῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἐπεβλήθη εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν Μόσχᾳ νὰ ὑπογράψουν δηλώσεις καὶ μηνύματα πολιτικῆς φύσεως. Καὶ ἔπραξαν ἄριστα οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀρνηθέντες νὰ ὑπογράψουν οἱονδήπο-

τε ἀνακοινωθὲν καὶ μήνυμα πολιτικῆς φύσεως. Εἰς ἀντιστάθμισμα, ὑπὸ πάντων τῶν ἐν Μόσχᾳ συνελθόντων 'Ορθοδόξων Πατριαρχῶν, 'Αρχηγῶν καὶ ἀντιπροσώπων 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν διεκηρύχθη, κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, ὁ βαθύτατος σεβασμὸς πάντων πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ὁποῖον, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἐν αὐτῇ τῇ Μόσχᾳ, ὡμολογήθη ὡς Πρωτόθρονον πασῶν τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν.

▪

'Εκκλησία Σερβίας

Κατόπιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ. Βικεντίου εἰς Σκόπια, πρωτεύουσαν τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας, καὶ κέντρον τῆς 'Ενώσεως 'Ιερέων ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ, αἱ μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις προχωροῦν πρὸς ἀποκατάστασιν. Δὲν εἶναι μακρὰν ὁ χρόνος πληρώσεως τῶν χηρευουσῶν ἐπαρχιῶν τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας δι' ἐκλογῆς γηγενῶν 'Επισκόπων.

▪

'Εκκλησία Ρουμανίας

Εἰς τὸ 'Ανώτατον Θεολογικὸν 'Ινστιτοῦτον τοῦ Βουκουρεστίου φοιτοῦν καὶ πολλοὶ "Αραβες, εἰς τοὺς ὁποίους προσεφέρθησαν ὑποτροφίαι ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς Ρουμανίας. Διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος προβλέπεται αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτροφιῶν διὰ φοιτητὰς τῆς Θεολογίας ἐκ χωρῶν τῆς Μέσης 'Ανατολῆς.

▪

'Εκκλησία 'Ελλάδος

'Υπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. κ. Θεοκλήτου, συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Συνοδικὴ ἐπὶ τῆς Πανορθοδόξου Προσυνόδου 'Επιτροπὴ καὶ ἔλαβε γνῶσιν τῶν ὑποβληθεισῶν ἐκ μέρους ἱκανῶν Σεβ. 'Ιεραρχῶν καὶ Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν ἀπόψεων καὶ εἰσηγήσεων ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Προσυνόδου, δι' ἐγκυκλίου δὲ παρεκάλεσε τοὺς μὴ ἀπαντήσαντας εἰσέτι ὅπως ἐκφράσωσι τὰς γνώμας των καὶ ὑποβάλωσιν εἰσηγήσεις ἐπὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ θεμάτων.

† 'Ο πρ. Νευροκοπίου Γεώργιος

Τὴν 6ην 'Απριλίου, ἐκ συγκοπῆς καρδίας, μετέστη εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ὁ Μητροπολίτης πρ. Νευροκοπίου Γεώργιος. Τῆς κηδείας του, τελεσθείσης ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, προέστη ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος.

Ρωμαιοκαθολικὴ 'Εκκλησία

Εἰς σοβαρὰν ἀνησυχίαν περιέπεσε τὸ Βατικανόν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν θλιβερὰν, μετὰ τὰς βουλευτικὰς ἐν 'Ιταλίᾳ ἐκλογὰς τοῦ Μαΐου, διαπίστωσιν, ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς διαρκῶς κερδίζει ἔδαφος ἐν 'Ιταλίᾳ. Ἡ ἀλματώδης ἀνάπτυξις τοῦ ἀθέου Κομμουνισμοῦ γύρω ἀπὸ αὐτὰ τὰ τείχη τοῦ Βατικανοῦ ἂς χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὸ ὡς ἓν μάθημα καὶ ὡς μία ἄνωθεν ὑπόδειξις, ὅτι πρὸς τὸν ἐκεῖ κίνδυνον πρέπει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ 'Εκκλησία, καὶ νὰ παύσῃ ἀσκοῦσα ἐντατικὴν προπαγάνδαν προσηλυτισμοῦ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν 'Εκκλησιῶν. Τὸ ἐκ τοῦ προσηλυτισμοῦ «κέρδος» της εἶναι καὶ ἐλάχιστον καὶ ἀμφίβολον. Ἡ ἐκ τῆς παραμελήσεως ὅμως τοῦ ἰδικοῦ της ποιμνίου ζημία καὶ ἀπώλεια, καὶ μεγίστη εἶναι καὶ ἀνυπολόγιστος, ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνον αὐτὴν καθιστᾷ ἀπέναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

▪

Πρεσβυτεριανὴ 'Εκκλησία

Αἱ ἐν 'Αμερικῇ καὶ ἄλλαις χώραις Πρεσβυτεριαναὶ 'Εκκλησίαι, ἔχουσαι ἐν ὅλῳ 9,462 Ναοὺς καὶ 3,000,000 μελῶν, ἡνώθησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὴν «Ἡνωμένην Πρεσβυτεριανὴν 'Εκκλησίαν». Κατὰ τὴν συνέλευσιν αὐτῶν, γενομένην τὴν 28ην—31ην 'Ιουνίου ἐν Πίττσμπουργκ, Πενσ., ἀπὸ μέρους τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. 'Αθηναγόρου, ἀντιπροσωπεύσας τὸν Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπον 'Αμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, παρέστη ὁ Θεοφ. 'Επίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος, διαβιβάσας τὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

▪

Οἰκουμενικὴ Κίνησις

▸ Εἰς μήνυμά των ἐπὶ τῇ Πεντηκοστῇ, οἱ ἑπτὰ Πρόεδροι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν 'Εκκλησιῶν — ἐν οἷς καὶ ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. κ. Μιχαὴλ — τονίζουν, μεταξὺ ἄλλων: «"Ας προσευχώμεθα, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, τὸ 'Οποῖον εἶναι πνεῦμα ἑνότητος, καταστῇ δυνατὸν νὰ κυριαρχῇ μεταξὺ ἡμῶν. . . . 'Υπεράνω πάντων «ἀς θέσωμεν τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος» (Κολ. 3.14).

▸ Ἡ 'Εκτελεστικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Π.Σ. 'Εκκλησιῶν ἐχαιρέτησε «μετ' ἐλπίδων χρηστῶν» τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἥτις προτείνει τὸν Αὔγουστον μῆνα ὡς χρόνον συναντήσεως ἀντιπροσώπων ἀμφοτέρων. Ἡ ὡς ἄνω 'Εκτελ. 'Επιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ἐν Ρόδῳ 17-19 Αὐγούστου 1959, ἡ δὲ Κεντρικὴ μεταξὺ 20-29 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ ἐτησία συνέλευσις ἀμφοτέρων τῶν 'Επιτροπῶν θὰ συνέλθῃ 21-30 Αὐγούστου 1958 ἐν τῇ νησίδι Nybog-Strand τῆς Κοπεγχάγης, Δανίας.

▪

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

'Ο Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος 'Αμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ

▸ Τῇ 29ῃ Μαΐου, μεταβὰς εἰς Βοστώνην, προήδρευσε τῆς 'Εφορείας τῆς Ι. Θεολογικῆς Σχολῆς (Βλ. ἀνακοινωθὲν Θ. Σχολῆς).

▸ Τῇ 30ῇ Μαΐου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. 'Επισκόπου 'Ελαίας κ. 'Αθηναγόρου, προσεκύνησεν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος, Γουστερ, Μασσ., ὅπου ἀνέπεμψαν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἡμέρας τῶν Μνημοσύνων (Memorial Day).

▸ Τῇ 30ῇ ἰδίου, προήδρευσε τῆς συνεδρίας τοῦ Συλλόγου 'Ιερέων τῆς Γ'. Περιφερείας, καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν 'Εσπερινὸν ἐν τῷ Ι. Ναῷ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

▸ Τῇ 1ῃ 'Ιουνίου, Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Πανοσιολ. 'Αρχιμανδριτῶν 'Ιωάννου Παπαδοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, καὶ Εὐσεβίου Παπαστεφάνου, 'Υποσχολάρχου αὐτῆς, ἄλλων 'Ιερέων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ 'Ιερολ. Διακόνου Φιλίππου Κουτουφᾶ, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ τοῦ ἐν συνεχείᾳ ἐπακολουθήσαντος 'Εσπερινοῦ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, καὶ ἀνέγνω τὴν Α'. Εὐχὴν τῆς Γονυκλισίας.

▸ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, προέστη τῆς τελετῆς τῆς ἐπιδόσεως τῶν Πτυχίων εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς 11 ἀποφοίτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ὡμίλησε καταλλήλως (πλήρης περιγραφὴ τῆς τελετῆς θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ τεῦχος Αὐγούστου τοῦ «'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ»).

▸ Τῇ 2ᾳ 'Ιουνίου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 10ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν 'Εκκλησιῶν, ἐδόθη ἐν τῇ αἰθούσῃ Schrafft's West 51st Street, New York, ἐπίσημον δεῖπνον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφ. H. Sherrill, Προεδρεύοντος 'Αντιπροέδρου τῆς 'Επισκοπελιανῆς 'Εκκλησίας 'Αμερικῆς. 'Ο Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. κ. Μιχαήλ, προσκληθεὶς ὡς εἷς τῶν ἑπτὰ Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν, παρέστη, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. 'Επι-

ύπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ καὶ
ῦ Πρωτοσυγκελλ. Πανοσ. Ἀρχιμ.
ροφύτου, καὶ ηὐλόγησε τὴν τράπε-
ν, ἀναπέμψας προσευχὴν ἐπὶ τῇ
χρέει τοῦ δείπνου.

▸ Τῇ 6ῃ Ἰουνίου, τὸν Σεβ. Ἀρχιεπί-
οπὸν ἐπεσκέφθη ὁ διὰ τοῦ ἀ/π Βα-
ισσα Φρειδερίκη ἀφιχθεὶς ἐξ Ἑλ-
δος Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ.
ρμανός, γενόμενος δεκτὸς μετὰ
λλῆς ἐγκαρδιότητος.

▸ Τῇ 15ῃ Ἰουνίου, προέστη τῆς Ἱε-
ς Τελετῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁ-
ου Βασιλείου (περιγραφὴ εἰς τὸ
οσεχές).

▸ Τῇ 27ῃ Ἰουνίου, ἀνεχώρησε διὰ
lt Lake City, Utah, ἵνα προεδρεύσῃ
ς ἐκεῖ συγκληθείσης ΙΔ΄. Κληρικο-
χϊκῆς Συνελεύσεως (29 Ἰουνίου —
Ἰουλίου).

Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας Γερμανὸς

▸ Τῇ 18ῃ Μαΐου, Κυριακῇ, ἐτέλεσε
ὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν
εῖον λόγον ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Θ.
εταμορφώσεως, Κορώνας, Ν. Ὑόρκ.

▸ Τῇ 20ῇ ἰδίου, ἐτέλεσε τὸν Ἑσπε-
ινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κων-
ταντίνου καὶ Ἑλένης, Μπροῦκλυν,
΄. Υ., καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον.

▸ Τῇ 21ῃ ἰδίου, Πέμπτῃ τῆς Ἀνα-
ήψεως, ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ
κήρυξε τὸν θ. λόγον ἐν τῷ πανηγυ-
ίζοντι Ἱ. Ναῷ τῆς Θ. Ἀναλήψεως,
έαρθιου, Ν. J.

▸ Τῇ 25ῃ ἰδίου, Κυριακῇ, ἐτέλεσε
ὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε κα-
αλλήλως ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων
ωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Οὐάσιγκ-
ων, D. C.

▸ Τῇ 1ῃ Ἰουνίου, Κυριακῇ, ἐτέλεσε
ὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν
. λόγον ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱ. Ναῷ
ῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, Ὥλμ-
τανυ, Ν. Υ.

▸ Τῇ 4ῃ ἰδίου, ἀντιπροσωπεύων τὸν
Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ.
Μιχαήλ, παρέστη εἰς τὴν «Περὶ τῆς
ννοίας τοῦ Ἔθνους» διάλεξιν τοῦ
Ἀντιπροέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθη-
ῶν κ. Σπύρου Μελᾶ.

▸ Τῇ 8ῃ ἰδίου, Κυριακῇ, ἐτέλεσε τὴν
Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν
Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης,
Μπρόνξ, Ν. Υ., καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον
λόγον.

▸ Τῇ 14ῃ ἰδίου, Σαββάτῳ, ἐτέλεσε
τὸν Ἑσπερινόν, τῇ δὲ ἐπαύριον Κυρι-
ακῇ τὴν Θ. Λειτουργίαν, ἐν τῷ Ἱ.
Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ἄκρον, Ὀ-
χάϊο, καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον, κατὰ
δὲ τὴν τελετὴν τῆς GOYA καὶ τὸ τι-
μητικὸν δεῖπνον τῆς Κοινότητος, ὡ-
μίλησε καταλλήλως.

Ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκελλεύων Ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος

▸ Τῇ 29ῃ Μαΐου, Πέμπτῃ, παρέστη
εἰς τὸ ἐτήσιον γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου
Ἀδελφότητος Ἁγ. Δημητρίου, Τζα-
μένκα, Ν. Υ., καὶ ὡμίλησε καταλλή-
λως.

▸ Τῇ 31ῃ ἰδίου, παρέστη εἰς τὸ ἐπί-
σημον δεῖπνον, τὸ διοργανωθὲν ὑπὸ
τῆς GOYA, ἐπὶ τῇ συγκλήσει τοῦ το-
πικοῦ Συνεδρίου τῆς Α΄. Ἐπισκοπι-
κῆς Περιφερείας ἐν Ἥστον, Πενσ.,
καὶ ὡμίλησεν ἑλληνιστὶ μὲν περὶ τῆς
Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας
μας ἐν Ἀμερικῇ, ἀγγλιστὶ δὲ ἐπὶ τοῦ
λειτουργικοῦ ρητοῦ: «Μετὰ φόβου
Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλ-
θετε», τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀντί-
δοτον τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότη-
τος.

▸ Τῇ 1ῃ Ἰουνίου, Κυριακῇ τῆς Πεν-
τηκοστῆς, ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγε-
λισμοῦ, Ἥστον, Πενσ., συνελειτούρ-
γησε μετὰ τοῦ Ἱ. Προϊσταμένου αὐ-
τοῦ Αἰδ. Γ. Ἀποστολάκου, ὁμιλήσας
περὶ τῶν ἰδιοτήτων τοῦ Παναγίου
Πνεύματος.

▸ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐτέλεσεν ἐν τῷ
Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Φιλα-
δελφείας, τὸν γάμον τῆς θυγατρὸς
τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου αὐτοῦ Αἰδ.
Γ. Ρούσσου, καὶ διεβίβασε πρὸς τοὺς
νεονύμφους τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμ.
Ἀρχιεπισκόπου.

▸ Τῇ 3ῃ ἰδίου, προήδρευσε τοῦ Δ.Σ.
τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Προνοίας,
ἔνθα ἐλήφθησαν ἀποφάσεις ἐπὶ ζητη-
μάτων υἱοθεσίας καὶ ἀποστολῆς εἰ-
δῶν ρουχισμοῦ εἰς διάφορα Φιλαν-
θρωπικὰ Ἱδρύματα ἐν Ἑλλάδι.

▸ Τῇ 5ῃ ἰδίου, παρέστη εἰς τὸ ἐτή-
σιον γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Θ. Με-
ταμορφώσεως, Κορώνας, Ν. Υ., καὶ
ὡμίλησε καταλλήλως.

▸ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, προήδρευσε τῆς
Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γηρο-
κομείου.

▸ Τῇ 6ῃ ἰδίου, προσκλήσει τῆς Δι-
ευθυντρίας Δίδος Κούλας Τασοπού-
λου τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Σχο-
λείου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, παρέστη
εἰς τελετὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν μαθη-
τῶν καὶ μαθητριῶν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ
Γηροκομείου.

▸ Τῇ 10ῃ Ἰουνίου, παρέστη εἰς
συνεδρίαν τοῦ Ἱερατ. Συνδέσμου Α΄.
Περιφερείας καὶ ὡμίλησε περὶ τῶν
προόδων τοῦ Γηροκομείου.

▸ Τῇ 14ῃ, προσκληθείς, παρέστη εἰς
δεξίωσιν τῆς Φιλοπτώχου Ζωοδόχου
Πηγῆς, Μπρόνξ, Ν. Υ., πρὸς τιμὴν
τῶν πρώην Προέδρων αὐτῆς, καὶ ὡ-
μίλησε καταλλήλως.

▸ Τῇ 15ῃ, Κυριακῇ, παρέστη μετὰ
τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν τε-
λετὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασι-
λείου, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ
ἔτους.

▪

Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ

Ἐπίδοσις Πτυχίων

Τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς,
1ην Ἰουνίου, ἔλαβε χώραν ἡ ἐπιβλη-
τικὴ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν Πτυ-
χίων εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς 11 ἀποφοί-
τους τῆς Σχολῆς. Περὶ τῆς λαμπρᾶς
καὶ μεγαλοπρεποῦς ταύτης τελετῆς,
ἡ ὁποία ἦτο πραγματικὸν προσκύνη-
μα, θὰ γράψωμεν ἐκτενῶς εἰς τὸ ἑπό-
μενον τεῦχος τοῦ «Παρατηρητοῦ»

Συνεδρία Ἐφορείας (Ἀνακοινωθὲν)

Ἐν τῇ σημερινῇ Συνεδρίᾳ τοῦ Σώ-
ματος τῆς Ἐφορίας τῆς Ἑλληνορθοδό
ξου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ «Τιμίου
Σταυροῦ», ἀπεφασίσθη παμψηφεὶ ἵνα
ὁ Σχολάρχης Θεοφιλέστατος Ἐπί-
σκοπος Ἐλαίας κ. κ. Ἀθηναγόρας
προαχθῇ εἰς τὸ ἀξίωμα καὶ ἀναλάβῃ
τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Ἱε-
ρᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχι-
επισκοπῆς Ἀμερικῆς. Τοῦτο ἐγένετο
ἵνα, κατὰ τὸ σύστημα ἄλλων εὐρέως
γνωστῶν προοδευτικῶν Θεολογικῶν
Σχολῶν ἐν Ἀμερικῇ, διευθετῶνται ζη-
τήματα ἐκπαιδευτικὰ καὶ οἰκονομικὰ
κατὰ τρόπον περισσότερον ἀποδοτι-
κὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρό-
οδον τῆς Σχολῆς.

Ἐπίσης παμψηφεὶ ἀπεφασίσθη ἵνα
τὸ ἀξίωμα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Δι-
ευθυντοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀ-
νατεθοῦν εἰς τὸν κατέχοντα τὴν θέσιν
τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς Πανοσιολογι-
ώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰωάννην
Παπαδόπουλον. Τοῦτο ἐγένετο ἵνα ὁ
νέος Διευθυντὴς ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ
ἀφιερώσῃ ὅλον αὐτοῦ τὸν χρόνον εἰς
τὴν ρύθμισιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐσω-
τερικῆς ζωῆς τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ βάσει
τοῦ κανονισμοῦ καὶ ὧν ὑπεύθυνος εἰς
τὸν Πρόεδρον τῆς Σχολῆς.

Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τῆς
Ἐφορείας διωρίσθη ἵνα μελετήσῃ καὶ
προσαρμόσῃ τὸν Κανονισμὸν τῆς Θε-
ολογικῆς Σχολῆς, λαμβάνουσα ὑπ' ὄ-
ψιν τοὺς νέους τούτους διορισμούς.

Ἐν Βοστώνῃ, τῇ 29ῃ Μαΐου 1958.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας
† Ὁ Ἀμερικῆς ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Γραματεὺς
ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΓΟΣ

▸ Τὴν 2αν Ἰουνίου, Δευτέραν τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, ἀνεκοινώθησαν οἱ
γενικοὶ βαθμοὶ τοῦ λήξαντος ἀκαδη-
μαϊκοῦ ἔτους εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς

Θεολογικῆς Σχολῆς, μετὰ τῶν δεουσῶν συστάσεων.

▸ Ὁ Ἱεραποστολικὸς Σύλλογος τῶν Φοιτητῶν τῆς Σχολῆς ἀπέκτησε τὸ δημοσιογραφικόν του ὄργανον, ὀκτασέλιδον περιοδικὸν τιτλοφορούμενον "HOLY CROSS". Εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος του δημοσιεύονται ἐνδιαφέροντα ἄρθρα: Γράμμα τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, ἐπὶ τῇ ἱδρύσει τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς. Τὸ Καταστατικὸν τῆς Ὀργανώσεως. Ἡ ζωὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. "Why I Became An Orthodox Christian" τοῦ Ἰατροῦ κ. Ἀθανασίου Γιοῦ, ἐκ Κορέας, φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς, κλπ., κλπ. Οἱ φιλότιμοι νέοι μέλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων.

▸ Ὁ ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Θ. Σχολῆς Κορεάτης Dr. Athanasios Yoo, M.D., B.D., ἰατρός, ἀποφοιτήσας ἐσχάτως τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τέξας, καὶ κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης ἀναγνωρίσας τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς τὴν μόνην πραγματικὴν συνεχίστριαν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἠσπάσθη τὸ Ὀρθόδοξον Δόγμα, τὴν δὲ 15ην Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον ἐν Στάμφορδ, Κονέκτικατ, ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου. Λίαν προσεχῶς δέ, προχειριζόμενος εἰς Πρεσβύτερον, θὰ ἀποσταλῇ εἰς Σεούλ, Κορέας, πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς αὐτόθι Κορεατικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Κοινότητος, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς.

▪

Πρώτη Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ἱερατικὸς Σύνδεσμος

Ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, συνεδριάσασα τῇ 10ῃ Ἰουνίου, ἀπεφάσισε μεταξὺ ἄλλων, ὅπως: (α) Εἰς ἕνα ἐκ τῶν πρωτευόντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν, παρέχῃ κατ' ἔτος ὑποτροφίαν 250 δολλαρίων, (β) ὅπως διοργανώσῃ τὴν ἔκδοσιν καὶ διάθεσιν Χριστουγεννιάτικου Ἐνσήμου ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, καὶ (γ) ὅπως βοηθήσῃ τὸ διαφωτιστικὸν ἔργον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀναλαμβάνων τὴν ἐκπόνησιν ἀρκετῶν φυλλαδίων, περὶ ὡρισμένων θεμάτων, ἀφορώντων τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμός, εἰς δὲ τοὺς συγγραφεῖς τῶν βραβευθησομένων φυλλαδίων θὰ ἀπονεμηθῶσιν εἰδικὰ χρηματικὰ βραβεῖα.

▪

Δευτέρα Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

▸ Τῇ 20ῇ Μαΐου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ ἐχειροθέτησε τὸν Αἰδ. Παναγιώτην Μήτσην, Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Chicago Heights, Ill., εἰς Ἀρχιμανδρίτην, ἐπιβραβεύων τὸν ἱερὸν ζῆλον καὶ τὴν εὔορκον αὐτοῦ διακονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

▸ Τῇ 21ῃ Μαΐου, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅστις εἶναι ὁ μεγαλείτερος Ναός μας ἐν Ἀμερικῇ, μὲ τὰς συντελουμένας δὲ ἐπισκευὰς θὰ γίνῃ μεγαλοπρεπέστερος καὶ περικαλλέστερος. Ὁ ἐκ τῶν Εὐεργετῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ κ. Πιὲρ Ντημὲτς προσέφερε νέαν δωρεὰν ἐξ 7,800 δολλαρίων.

▸ Τῇ 4ῃ Ἰουνίου, εἰς δεῖπνον διοργανωθὲν ὑπὸ τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κύκλου» Σικάγου, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπισκεφθέντος τὴν πόλιν Ἀντιπροέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Σπύρου Μελᾶ, καὶ τοῦ θιάσου κ. Β. Λογοθετίδη, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ προσεφώνησε καταλλήλως τὸν τιμώμενον Ἀκαδημαϊκὸν καὶ τοὺς λοιποὺς φιλοξενουμένους. Παρηκολούθησε δὲ καὶ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Μελᾶ.

▸ Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀποκτήσεως Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων προχωρεῖ μὲ γοργὸν ρυθμόν. Πωληθέντος τοῦ παλαιοῦ οἰκοπέδου, ἐπραγματοποιήθη κέρδος $71,238.63. Διὰ τῆς προσθήκης δὲ $7,261.33 ἠγοράσθη ἀντὶ $78,500 νέον οἰκόπεδον, 47 ἐκταρίων ἐκτάσεως, εἰς τὸ Addison, Ill., καὶ εἰς ὡραιοτάτην τοποθεσίαν. Ἔχει καταστρωθῇ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων: Γηροκομείου, Ὀρφανοτροφείου καὶ λοιπῶν εὐαγῶν Ἱδρυμάτων. Ἡ ἐκπόνησις τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὸν ὁμογενῆ ἀρχιτέκτονα κ. Cordigan. Πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ὑπάρχουν ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Greek Archdiocese Welfare Foundation $100,000, ἑτέρας δὲ ἑκατὸν χιλιάδας δολλαρίων ἔχει ὑποσχεθῇ ἡ μεγάλη Ὀργάνωσις ΓΚΑΠΑ. Θὰ χρειασθοῦν ὅμως πολὺ περισσότερα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προγράμματος. Τὴν 27ην Ἰουλίου θὰ τελεσθῇ ἐπὶ τόπου Ἁγιασμὸς ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου. Ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς τελετῆς ταύτης, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Γιανναρᾶ, ἐντείνει τὰς προσπαθείας της, ἐλπίζει δὲ ὅτι ὁλ κληρος ἡ Ὁμογένεια θὰ συμβά εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν Φιλανθρω κῶν Ἱδρυμάτων, ποὺ θὰ τιμήσουν λόκληρον τὸν Ἑλληνοαμερικανικ κόσμον.

▪

Τρίτη Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Συνέδριον Ἱερέων

Τὴν 31ην Μαΐου, ὑπὸ τὴν προεδρί τοῦ εἰς Βοστώνην μεταβάντος Σε Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μ χαήλ, συνῆλθεν ἐν τῇ Θεολογικ Σχολῇ ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἱερέων τ Γ΄. Περιφερείας. Συνεζητήθησαν θ ματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν σύγκλησ τῆς ΙΔ΄. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσ ως ἐν Σὼλτ Λέϊκ Σίτυ, εἰς τὸν ὑπὲ τῆς Σχολῆς ἔρανον τῆς GOYA, εἰς τ Δεκαδολλάριον, καὶ ἄλλα, ἐφ' ᾧ ἐλήφθησαν αἱ προσήκουσαι ἀποφ σεις.

Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον

Τῇ 16ῃ Μαΐου, ἤρχισε τὰς ἐργασ ας του ἐν τῷ Κέντρῳ τῆς Κοινότητο Μπρόκτον, Μασσ., ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀ θηναγόρου, τὸ Περιφερειακὸν Κληρ κολαϊκὸν Συνέδριον Κοινοτήτων κο Ὁμοσπονδίας Φιλοπτώχων Ἀδελφο τήτων. Ἐλήφθησαν σημαντικαὶ ἀπο φάσεις διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Νέον Σχολικὸν Κτίριον

Ἡ μεγαλώνυμος Κοινότης τῆς Ἁ γίας Τριάδος, Λόουελλ, Μασσ., ἀπέ κτησε νέον περίλαμπρον σχολικὸ κτίριον, διὰ τὸ ἀπὸ ἐτῶν θαυμασίω λειτουργοῦν Ἡμερήσιον αὐτῆς Ἑλλη νοαμερικανικὸν Σχολεῖον. Συγχαίρ μεν τὴν Ἐφορείαν καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον, Πρόεδρος τοῦ ὁποίο ἐξελέγη, διὰ 22αν φοράν, ὁ δραστη ριώτατος καὶ ἀκραιφνὴς Ἑλληνορθό δοξος κ. Ἠλίας Κολοφωλῆς.

▪

Πέμπτη Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Κατάθεσις θεμελίου λίθου Ἱεροῦ Ναοῦ ἐν Habana, Cuba

Τῇ 18ῃ Μαΐου, Κυριακῇ, ὁ Θεοφιλ Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός, με ταβὰς εἰς Χαβάναν, Κούβας, ἐν ἐπι σήμῳ τελετῇ κατέθεσε τὸν θεμέλιο λίθον τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν Ὀρθοδόξο Ναοῦ. Τὴν πρωτοβουλίαν εἶχεν Ἐντιμ. κ. Γεώργιος Χατζηλίας, Πρό ξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Χαβάνᾳ, ὅστι προέβη εἰς πολλὰς θυσίας, ὑλικὰς κο

θικάς, διὰ νὰ εὐοδωθῇ ἡ μεγάλη αὕτη ὑπόθεσις. Εἰς τὴν Κούβαν ὑπάρχουν εὐάριθμοι Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, καὶ ἀρκεταὶ οἰκογένειαι Συνορθοδόξων. Ὁ πρῶτος Ὀρθόδοξος Ναὸς ἐν Κούβᾳ θὰ ἐξυπηρετῇ ὅλους τοὺς ἐκεῖ Ὀρθοδόξους, ἀδιακρίτως ἐθνικότητος.

Ἕκτη Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος συνεδρίασε τὴν 2αν Μαΐου μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Χορῳδιῶν τῆς Περιφερείας ἐπὶ τοῦ προσεχοῦς Συνεδρίου τῶν Χορῳδιῶν.

Τὴν 3ον τοῦ αὐτοῦ, ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησεν εἰς τὴν Κοινότητα τῆς Ἀλικούππα, Πενσ. Κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἀπόφοιτον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ μετεκπαιδευθέντα ἐνταῦθα κ. Κ. Σιέπην. Ὡμίλησε κατὰ τὴν χειροτονίαν καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας.

Τὴν 7ην ἰδίου, μετέβη εἰς τὴν πόλιν Γουΐλιγκ, Δυτ. Βιργ., καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Περιφερείας διοργανωθὲν δεῖπνον.

Τὴν 8ην, συνεδρίασε μετὰ τοῦ Ὁμίλου Ἱεραποστολῆς τῆς Ἐπισκοπῆς.

Τὴν 10ην μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς τὴν νέαν Κοινότητα τοῦ Τσάρλεστον, Δυτ. Βιργ.. Ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινόν, ὡμίλησε καὶ τὴν ἐπαύριον ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε.

Τὴν 14ην, 15ην καὶ 16ην ἰδίου, προήδρευσε τοῦ Κληρικο-Λαϊκοῦ Συνεδρίου τῆς ΣΤ΄. Περιφερείας, τὸ ὁποῖον ἤρχισε διὰ προσευχῆς καὶ μακρᾶς εἰσηγήσεώς του. Τὸ Συνέδριον ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Τὸ Σάββατον, 17ην τοῦ ἰδίου, μετέβη εἰς Κλήβελαντ καὶ ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱεροδιάκονον Κ. Σιέπην, μετονομάσας αὐτὸν εἰς Μακάριον. Ὡμίλησεν εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις.

Τὴν 4ην ἰδίου, παρεκάθησεν εἰς γεῦμα ἐν Ἀλικούππα, ὅπου συνελέγησαν περὶ τὰς δέκα τρεῖς χιλιάδας δολλαρίων ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν νέου ναοῦ, πλὴν τῶν ἄλλων ὑποσχέσεων καὶ τῆς δηλώσεως τοῦ τμήματος τῆς Γκάπα περὶ μελλοντικῆς προσφορᾶς μεγάλης δωρεᾶς ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ.

Τὴν 15ην ἰδίου, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Πίττσμπουργκ, ὅπου ἐτελέσθη ἡ Θ. Λειτουργία ὑπὸ πολλῶν ἱερέων προσελθόντων εἰς τὸ Συνέδριον.

Τὴν 20ην τοῦ αὐτοῦ, μετέβη εἰς τὸ Μπώφφαλο, Ν. Υ., καὶ ἐτέλεσε τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου πρεσβυτέρου Ἀμφιλοχίου Σαραντίδου, ὑπὲρ οὗ καὶ ὡμίλησε.

Τὴν 21ην συνεσκέφθη μετὰ μηχανικῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων ἐπὶ τῶν σχεδίων τῶν ὑπὸ ἀνέγερσιν Φιλανθρωπικῶν Κτιρίων.

Τὴν 22αν, συνεδρίασε μετὰ τοῦ ὁμίλου Ἱεραποστολῆς τῆς Ἐπισκοπῆς.

Τὴν 24ην, μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ τὴν ἐπαύριον 25ην, Κυριακήν, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε. Μετὰ ταῦτα παρεκάθησε εἰς τὸ γεῦμα, τὸ δοθὲν πρὸς ὄφελος τοῦ Γηροκομείου τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὴν 27ην συνεδρίασε μετὰ τῆς Ἐφορείας τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς ΣΤ΄. Περιφερείας.

Τὴν 28ην καὶ 29ην, κατ' ἐντολὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διαβιβασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Μιχαὴλ πρὸς αὐτόν, ἀντεπροσώπευσε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς τὰς τελετὰς καὶ συνεδριάσεις τῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἄλλαις χώραις Πρεσβυτεριανῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας παραφυάδες κατὰ τὰς συνεδριάσεις ταύτας ἡνώθησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὴν ἀπὸ τοῦδε Ἡνωμένην Πρεσβυτεριανὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Θεοφιλέστατος, ἐνώπιον χιλιάδων ἀντιπροσώπων καὶ προσκεκλημένων ἐκπροσώπων ἐκ πολλῶν μερῶν τοῦ κόσμου καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν, διεβίβασεν ἀγγλιστὶ τὰς εὐχάς, προσρήσεις καὶ εὐλογίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὴν ἑνωθεῖσαν Πρεσβυτεριανὴν Ἐκκλησίαν.

Τὴν 29ην Μαΐου, ἐπεσκέφθη τὴν ἔκθεσιν παλαιῶν ἐκδόσεων τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἰς τὸ Μουσεῖον Κάρνιγκυ τῆς πόλεως Πίττσμπουργκ.

Τὴν 30ὴν ἰδίου, μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς τὸ Λόντον, Καναδᾶ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐκεῖ συγκαλουμένου Συνεδρίου τῆς GOYA.

Συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Περιφερειακοῦ Κληρικολαϊκοῦ Συνεδρίου, ἑκάστη Κοινότης τῆς περιοχῆς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν, ἐξ ἑκάστου χριστιανοῦ, μικροῦ καὶ μεγάλου, νὰ εἰσπράξῃ, ὑπὲρ τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Περιφερείας, ἀπὸ ἓν δολλάριον καὶ ἄνω, ἀναλόγως πρὸς τὴν γενναιοδωρίαν ἑκάστου, κατὰ τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τοῦ Ἰουνίου, ἐφ' ἅπαξ. Ὁ ἔρανος ὅμως ἐξακολουθεῖ. Εἰδικὸν ἄρθρον τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

Ἑβδόμη Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ φιλέλληνος Ἀργεντινοῦ ποιητοῦ καὶ διανοουμένου κ. Antonio Mollinari Leopardi, κεντρικωτάτη πλατεῖα τῆς πόλεως Buenos Aires ὠνομάσθη ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, ὑπὸ τῆς Δημαρχίας. Πρωτοβουλίᾳ τοῦ αὐτοῦ φλογεροῦ φιλέλληνος, εἰς δύο σχολεῖα τῆς Ἀργεντινῆς πρωτευούσης ἐδόθη τὸ ὄνομα ΕΛΛΑΣ.

ΠΕΝΘΗ

(†) Πρεσβύτ. Ἀμφιλόχιος Σαραντίδης, Δ.Ο.Θ.

(Οἰκονόμος - Πνευματικὸς)

Εἰς ἡλικίαν 64 ἐτῶν ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον, τῇ 15ῃ Μαΐου 1958, ὁ Πρεσβύτερος Ἀμφιλόχιος Σαραντίδης, Οἰκονόμος, ἐπὶ 40 ἔτη εὐόρκως διακονήσας ἐν τῷ Ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἐξ ὧν τὰ 10 ὡς Διάκονος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἑλλάδι, καὶ τὰ 30 ὡς Πρεσβύτερος εἰς διαφόρους Ὀρθοδόξους Κοινότητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου.

Ὁ Ἀμφιλόχιος Γ. Σαραντίδης ἐγεννήθη τῷ 1894 ἐν Μυτιλήνῃ ἐξ εὐσεβῶν γονέων. Ἀποφοιτήσας τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης, ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησε τῷ 1918. Νυμφευθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος τὴν ἐκ Χάλκης εὐλαβῆ κόρην Ἑλένην Α. Πολίτου, ἀπέκτησεν ἐξ αὐτῆς δύο τέκνα, τὸν Γεώργιον καὶ τὸν Νικόλαον.

Ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον τῷ 1918. Ὑπηρέτησεν ὡς Ἀρχιδιάκονος διαφόρων Μητροπόλεων τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐν Ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, καὶ ἐκ παραλλήλου ὡς Καθηγητὴς Γυμνασίων καὶ Ἱεροκήρυξ. Εἰς Πρεσβύτερον ἐχειροτονήθη τῷ 1928, τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς Ἀμερικήν, καὶ ὑπηρέτησεν εἰς τὰς κάτωθι Κοινότητας αὐτῆς ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος: Reading, Pa. — Atlanta, Ga. — New Brunswick, N. J. — Lowell, Mass. — Endicott, N. Y. — Pittsburgh, Pa. — Buffalo, N. Y. —

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Department of Classics
Colgate University

THE GREEK MIND. By Walter R. Agard. (Anvil Books No. 17). Princeton, N. J.: Van Nostrand, 1957. Pp. 186. $1.25. Paper.

Those misguided persons who would claim that the Classics are dead and do not generate the interest nor wield the influence in education that Greek and Latin used to have in former days would do well to take a look at the abundance of excellent inexpensive paperbound books that have recently flooded the market — books on Greek and Latin subjects and books that contain translations of Greek and Latin authors into the contemporary English idiom. One could easily be tempted to assert that the Classics (albeit in translation) now have a wider circulation than ever before and that there is a constant demand on the part of the public for more inexpensive paperbacks on classical subjects.

Walter R. Agard's *The Greek Mind* is another such classical paperback, published in the Van Nostrand Anvil Book Series, a series that is under the capable general editorship of Professor Louis L. Snyder of the City College of New York. This series includes handy books in the fields of history and the social sciences and it is heartening to see a classicist as distinguished as Professor Agard of the University of Wisconsin join the ranks of the contributors to this exemplary series.

It would be unfair to say that Professor Agard's book is a profound or penetrating analysis of the Greek mind. His own text, which comprises pp. 9-86, is an extremely general account of the Greek *historical* background and only in a very superficial way is it an account of the "Greek Mind" as far as the author's text is concerned. The Readings, however, are a completely different story. They occupy the bulk of the book and are Professor Agard's translations of passages from the Greek authors ranging from Homer to the Greek Anthology (pp. 89-183). These prose translations are generally excellent and contain some of the finest passages in Greek literature. Unfortunately, the size of the book has obviously limited the number of such passages that could be included but the author has endeavored primarily to illustrate his chapters on "The Greek Mind." This in itself is an excellent idea. His chapters include three parallel groupings ("The Setting," "Man, Nature, and God," "Man and Society," "Foreign Relations," and "Individual Values," with "Heroic Virtues" replacing "Man and Society" in the first grouping). The chronological periods covered include the archaic, the classical, and the Hellenistic.

Properly used, this book can be a great asset in general courses in Classical Civilization, Ancient History or General Education. Teachers of ancient history and the Classics in secondary schools would also do well to consider this book for adoption in their classrooms. Professor Agard's chapters on "The Greek Mind," together with the selected Readings from the original Greek authors, could, under the guidance of a competent teacher, be profitably utilized as a workbook of Greek civilization or Greek history.

There are a few points that cou stand clarification. In his discussi of Plato's "communism" (pp.49-50 the author should have made it abu dantly clear that Plato's "communism of property is primarily based on mor grounds (unlike the Marxist vie which is based on economic arg ments) and is limited, as Profess Agard correctly points out, only to t rulers and guardians. On p. 52, much better view of Herodotus as historian could have been presente There is no critical evaluation here. his discussion of the Stoics (pp. 7 74), some mention should have be made of Marcus Aurelius and his vie on Stoicism. On p. 80, Polybius' dat are given as 210-218, but on p. 1 they are listed as c.203–c.120. In t bibliography, on p. 185, Richmon Lattimore (whose excellent translati of the *Iliad* is ignored, but whose tran lation of Pindar's *Odes* is cited) erroneously referred to as *Richa* Lattimore. The bibliography (pp. 18 186) is brief but readily useful a really not too difficult for those, w are unfamiliar with the Classics b have proper guidance.

All in all, Professor Agard of t Classics Department of the Universi of Wisconsin has produced a han little book which can be useful in t classroom for Greek history, Classic Civilization, and General Educati courses, as well as for the interest general reader. He has nobly striv to "... examine certain basic pro lems and patterns of Greek life whi are especially pertinent to twentie century America, including intern tional relations and the rights of m norities, and individual values."

Orange, N. J. — Youngstown, Ohio — Hammon, Ind. — San Francisco, Calif. — London, Ont., Canada — Hamilton, Ont., Canada — New Castle, Pa., καὶ ἐσχάτως εἰς Buffalo, N. Y. καὶ πάλιν, ὅπου ἐφησύχαζε, λόγῳ ἀσθενείας.

Ὅπου καὶ ἐτάχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπηρέτησεν αὐτὴν εὐόρκως, διὰ δὲ τῶν προσόντων, τῆς μορφώσεως, τοῦ ζήλου, τοῦ παραδείγματος, τῆς θερμουργοῦ πίστεως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν του προσέφερε πολυτιμοτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς, ἐργασθεὶς λίαν ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς Ἐθνικοθρησκευτικῆς μας ἐπιβιώσεως.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Σαραντίδου ἐτελέσθη τῇ 20ῇ Μαΐου εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Buffalo, N. Y., προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου, ὅστις προέστη ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ καὶ διεδίβασε τὰ συλλυπητήρια Αὐτοῦ πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος.

Τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

Ἐγγραφὴ Νέων Συνδρομητῶ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ»

Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Βασίλε ον Μανοῦσον (New York, N. Y.), σιώτ. Ἱερομ. Αἰμιλιανὸν Τσιρπανλ (Ansonia, Conn.), Αἰδεσ. Ἐμμανου Ἀθανασίου (Seattle, Wash.): Σᾶς χαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν μερ μνη ὑμῶν ἐγγραφὴν νέων συνδρομ τῶν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

OLY TRINITY 307 So. 19th Street
OLY CROSS 725 No. 25th Street
ev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
ivine Liturgy and Sunday School 10:30
M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

VANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
ev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Rev. G. Boccopoulos
ivine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
unday School 9:00 — 10:30 A.M.
reek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

HE TRANSFIGURATION OF CHRIST
-13 38th Avenue Corona 68, N. Y.
ev. E. Tselentakis HAvermeyer 9-8901
ivine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
unday School 9:00 — 10:00 A.M.
reek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 11:00 A.M.
Greek School 4:30 — 6:00 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00 — 11:00 A.M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

CANTON, OHIO

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Av., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 — 6:30 P.M.

RHinelander 4-8849

TOMMY'S MARKET

Quality Fruit, Produce & Groceries

1337 THIRD AVENUE

Bet. 76th & 77th Sts.

NEW YORK 21, N. Y.

Orders Promptly Delivered

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Φιλοθέης 7, Πλατεῖα Μητροπόλεως

ΑΘΗΝΑΙ

Κρυστάλλινοι Πολυέλαιοι 6–150 φῶτα, διακοσμήσεις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα Κρύσταλλα Τσεχοσλοβακίας. Εἰς μεγάλην παρακαταθήκην Χρυσᾶ καὶ ἐπίχρυσα, Ἀργυρᾶ καὶ ἐπάργυρα Ἐξαπτέρυγα, Εὐαγγέλια, Δισκοπότηρα, Κανδῆλαι, Ἀρτοφόρια, Θυμιατά, Ἐγκόλπια, Σταυρούς, Εἰκόνας Μεταλλοπλαστικῆς εἰς ὅλα τὰ μεγέθη διὰ Τέμπλα καὶ Προσκυνητάρια, Ἅγια Ποτήρια, Μυροδοχεῖα, Κηροπήγια Ἁγίας Τραπέζης, Σχέδια Κανδηλῶν, Ἐξαπτέρυγα μετὰ τῶν Σταυρῶν των, Ἐξαπτέρυγα Λαβάρων Ἀναστάσεως καὶ Φανῶν Ἐξαπτερύγων, Χρυσοποίκιλτοι Ἐπιτάφιοι καὶ Λάβαρα, Σχέδια Κηροπηγίων τοίχων καὶ Ὡραίας Πύλης.

Καλλιτεχνικὴ Ἀνωτερότης καὶ Τιμαὶ Ἀσυναγώνιστοι.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑ

MR. MICHAEL KAMARINOS

400 W. 43RD STREET, NEW YORK 36, N. Y.

Mr. Con. Skedros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah.
4/58

Σε ένα ἀναπαμμένο ταξείδι στήν

ΕΛΛΑΔΑ...

ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ...

ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΑΠΛΟΧΩΡΙΑ — ΑΝΕΣΙΣ — ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ

Τὸ ἐθνικὸν ὑπερωκεάνειον «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ» μετέφερε κατὰ τὸ 1957 τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δρομολογίων του. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθὼς καὶ ὅτι καὶ τὸ 1958 θὰ μεταφέρῃ στὴν Ἑλλάδα σχεδὸν ὅλες τὶς ἐκδρομὲς τῶν ὀργανώσεων, ἀποτελοῦν τρανὰ δείγματα τῆς προτιμήσεως τῶν ὁμογενῶν μας πρὸς αὐτό.

☆

ΑΠΛΟΧΩΡΙΑ . . . ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ . . . ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ . . . καὶ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ βασικοὶ λόγοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν κάνῃ τὸ «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ» τὸ λαοφιλέστερον ὑπερωκεάνειον τῆς γραμμῆς. Τὰ πολυτελῆ Suites τῆς πρώτης θέσεως ἔχουν καταστῆ πλέον θρυλικὰ διὰ τὴν εὐρυχωρίαν καὶ πολυτέλειάν τους. Δίπλα ὅμως σὲ αὐτὰ καὶ οἱ καμπίνες τῆς Τουριστικῆς συναγωνίζονται εἰς εὐρυχωρίαν καὶ ἀνέσεις τὰ διαμερίσματα τῆς πρώτης.

☆

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τοῦ ὑ/π ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν λαοφιλῆ της Κυβερνήτη Ναύαρχο Κ. Κοντογιάννη, δὲν ἔχουν παρὰ ἕνα μόνο σκοπό. Νὰ χαρίσουν στοὺς ἐπιβάτες τους ἕνα ἀξέχαστο ταξείδι στὴν Ἑλλάδα.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὸν Ταξειδιωτικὸν Πράκτορα τῆς ἀρεσκείας σας.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ
ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ 1958

ΜΕ ΤΟ

Υ/Π ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΠΑΝΛΗΜΝΙΑΚΗ
ΙΟΥΝΙΟΥ 7

ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗ
ΙΟΥΛΙΟΥ 4

ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΗ
ΙΟΥΛΙΟΥ 31

ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 12
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 9
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 5

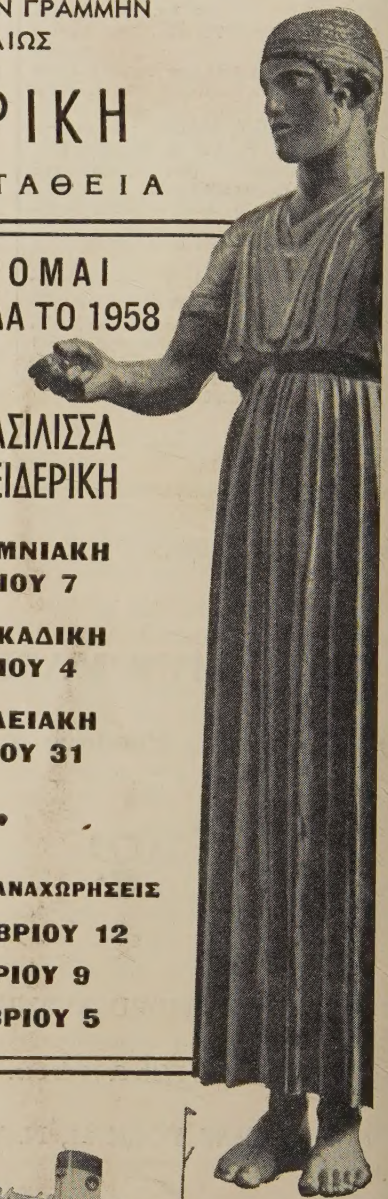

ΕΘΝΙΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΗ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ

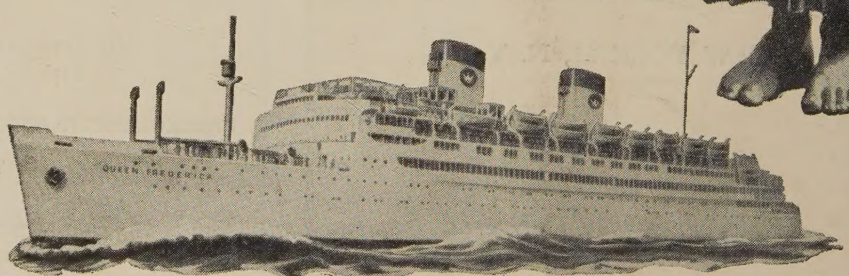

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ 42 Broadway, New York 4, N. Y.